

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
(ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๖)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๓) และเป็นไปตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่จัดทำสาระของ หลักสูตรสถานศึกษาตามหลักการ จุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด เพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ เยาวชนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตร แกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๓) ฉบับนี้ประกอบด้วย ความสำคัญ คุณภาพผู้เรียน โครงสร้างเวลาเรียน สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดรายปี คำอธิบายรายวิชา การจัดหน่วยการเรียนรู้ แนวทาง การจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ ซึ่งทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ในสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๕ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๓) ฉบับนี้ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจ สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตร แกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๓) สำเร็จไปได้ด้วยดีก็ด้วยความร่วมมือจาก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนคณะครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่มีส่วน ร่วมดำเนินการ ทางโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์) จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

สารบัญ

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๑
วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๑
ทำไมต้องเรียนเรียนภาษาไทย	๒
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย	๒
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	๒
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	๓
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๔
คุณภาพผู้เรียน	๔
ส่วนที่ ๒ โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์)	๖
โครงสร้างเวลาเรียน	๗
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๑๕
ส่วนที่ ๓ คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา	๓๙
คำอธิบายรายวิชา	๓๙
โครงสร้างรายวิชา	๔๖
ส่วนที่ ๔ เกณฑ์การจบการศึกษา	๙๗
การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	๙๗
เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเรียน	๙๙
เอกสารหลักฐานการศึกษา	๑๐๓
การจัดการเรียนรู้	๑๐๔
สื่อการเรียนรู้	๑๐๖
การบริหารจัดการหลักสูตร	๑๐๗
ส่วนที่ ๕ ภาคผนวก	
คำอธิบายศัพท์	๑๐๘
คำสั่งโรงเรียน	๑๑๗

ส่วนที่ ๑

บทนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทย เป็นภาษาที่แสดงถึงความเป็นตัวคนของเราเอง แสดงความเป็นชาติของเรา และแสดงความเป็นสมาชิกของสังคมโลก ภาษาไทยเป็นภาษาที่คนไทยใช้เพื่อแสดงศักยภาพของแต่ละบุคคล เป็นภาษาที่แสดงถึงความรู้สึก อารมณ์ และต้องการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น ภาษาไทยจึงเป็นตัวแทนที่สำคัญที่สุดของแต่ละบุคคล การใช้ภาษาไทยจึงมิใช่เพียงเครื่องมือสื่อสารเท่านั้น หากเป็นภาพลักษณ์ของบุคคลผู้เป็นเจ้าของภาษานั้นด้วย

การจัดกระบวนการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความสำคัญต่อระบบการสื่อสารหรือสื่อความหมายในชีวิตจริง เริ่มด้วยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงทักษะ ความจำเป็นของธรรมชาติสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ ทักษะการฟัง ทักษะการดู ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการพูด การจัดกระบวนการเรียนรู้ จึงมีความจำเป็นมากที่จะให้ผู้เรียนมีทักษะที่ต่าง ๆ ดังกล่าวมา อยู่อย่างมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

ในการใช้ภาษาไทยเพื่อความเป็นคนไทย จึงมีการปลูกฝังวัฒนธรรมในการใช้ภาษาของคนไทย ซึ่งเป็นภาษาที่สะท้อนสังคมที่มีสัมมาคารวะ มีน้ำใจ มีความโอบอ้อมอารี เห็นอกเห็นใจ และเกรงใจกัน การใช้วาจาสุภาพอ่อนน้อม นุ่มนวล เป็นวัฒนธรรมในการใช้ภาษาไทย ซึ่งทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่มีเสน่ห์ สามารถปรับเข้าสังคมอื่นได้เป็นอย่างดี การเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้เกิดการรัก ห่วงแหน และรักษาสมบัติมรดกทางวัฒนธรรมทุกประเภทของชาติ เพื่อความเป็นคนไทย ที่มีวัฒนธรรมสูงส่ง สืบทอดกันมานานหลายร้อยปี

การจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนจบระดับประถมศึกษาเป็นคนไทยที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งสืบสานและรักษาความเป็นชาติไทยต่อไปในอนาคต

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิชาภาษาไทย มุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารทั้งทางด้านการฟัง ดู พูด อ่าน เขียน มีความคิดสร้างสรรค์ รักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้ ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทยและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งภูมิปัญญาไทยสามารถนำทักษะทางภาษามาพัฒนาตนและประยุกต์ในการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมตามสถานการณ์ มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็น เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไป ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงาน ประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีเรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์อุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

- อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีการยาทในการอ่าน

- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีการยาทในการเขียน

- เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีการยาทในการฟัง ดู และพูด

- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

- เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

- พูดย่อแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดย่อตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พูดย่อรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจาก การฟัง การดู การสนทนา และพูดย่อมีน้ำหนักได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยคและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทยใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี ๑๑

- เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

ส่วนที่ ๒

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)

หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์อุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของสถานศึกษามีแนวปฏิบัติ ดังนี้

ระดับการศึกษา

หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์อุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) จัดการศึกษา ดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิต อย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์อุปถัมภ์) พุทธศักราช ๒๕๖๖ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐) ได้จัดเวลาเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยจัดให้เหมาะสมตามบริบท จุดเน้นของโรงเรียนและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

๑. ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๑ – ๓ จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ๕ ชั่วโมง และระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๔ – ๖ จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ๔ ชั่วโมง

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์อุปถัมภ์) (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๖) ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ประกอบด้วยโครงสร้างเวลาเรียนและโครงสร้างหลักสูตรชั้นปี ดังนี้

๑. โครงสร้างเวลาเรียน เป็นโครงสร้างที่แสดงรายละเอียดในภาพรวม เวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ๘ กลุ่มสาระที่เป็นเวลาเรียนพื้นฐาน เวลาเรียนรายวิชาเพิ่มเติม และเวลาในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกแต่ละชั้นปี ในระดับประถมศึกษา ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)

โครงสร้างเวลาเรียน ระดับประถมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน : ชั่วโมง/ปี					
	ระดับประถมศึกษา					
	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้/วิชาพื้นฐาน						
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
ประวัติศาสตร์	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
ศิลปะ	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
การงานอาชีพ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐
ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาเรียน (รายวิชาพื้นฐาน)	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐	๘๔๐
● รายวิชาเพิ่มเติม						
ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๘๐	๘๐	๘๐	๔๐	๔๐	๔๐
คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
รวมเวลาเรียน (รายวิชาเพิ่มเติม)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๘๐	๘๐	๘๐
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
◇ กิจกรรมนักเรียน						
◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
◇ ชุมนุม*	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
รวมเวลา (กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รวมเวลาทั้งหมด	๑,๐๘๐ ชั่วโมง			๑,๐๔๐ ชั่วโมง		

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

๑. โครงสร้างหลักสูตรชั้นปี เป็นโครงสร้างที่แสดงรายละเอียดเวลาเรียนของรายวิชาพื้นฐาน รายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจำแนกแต่ละชั้นปี ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รหัสวิชา	รายวิชาพื้นฐาน	๘๔๐	๒๑
ท๑๑๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค๑๑๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว๑๑๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส๑๑๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส๑๑๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ๑๑๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ๑๑๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง๑๑๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ๑๑๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๓
รหัสวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม	๑๒๐	๓
อ๑๑๒๐๑	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๘๐	๒
ว๑๑๒๐๑	คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๑
รหัสกิจกรรม	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๓
ก๑๑๔๐๑	◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
ก๑๑๔๐๒ ก๑๑๔๐๓	◇ กิจกรรมนักเรียน	(๘๐)	(๒)
	◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
	◇ ชุมนุม*	๔๐	๑
ก๑๑๔๐๔	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม ลูกเสือ/เนตรนารี
	◇ กิจกรรมเพิ่มความรู้		
รวมเวลาเรียนทั้งหมดตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๐๘๐	๒๗

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รหัสวิชา	รายวิชาพื้นฐาน	๘๔๐	๒๑
ท๑๒๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค๑๒๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว๑๒๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส๑๒๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส๑๒๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ๑๒๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ๑๒๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง๑๒๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ๑๒๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๓
รหัสวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม	๑๒๐	๓
อ๑๒๒๐๑	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๘๐	๒
ว๑๒๒๐๑	คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๑
รหัสกิจกรรม	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๓
ก๑๒๔๐๑	◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
ก๑๒๔๐๒ ก๑๒๔๐๓	◇ กิจกรรมนักเรียน	(๘๐)	(๒)
	◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
	◇ ชุมนุม*	๔๐	๑
ก๑๒๔๐๔	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ◇ กิจกรรมเพิ่มความรู้	๑๐	ผนวกในกิจกรรม ลูกเสือ/เนตรนารี
รวมเวลาเรียนทั้งหมดตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๐๘๐	๒๗

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รหัสวิชา	รายวิชาพื้นฐาน	๘๔๐	๒๑
ท๑๓๑๐๑	ภาษาไทย	๒๐๐	๕
ค๑๓๑๐๑	คณิตศาสตร์	๒๐๐	๕
ว๑๓๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส๑๓๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส๑๓๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ๑๓๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๔๐	๑
ศ๑๓๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง๑๓๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ๑๓๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๓
รหัสวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม	๑๒๐	๓
อ๑๓๒๐๑	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๘๐	๒
ว๑๓๒๐๑	คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๑
รหัสกิจกรรม	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๓
ก๑๓๔๐๑	◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
	◇ กิจกรรมนักเรียน	(๘๐)	(๒)
ก๑๓๔๐๒	◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
ก๑๓๔๐๓	◇ ชุมนุม*	๔๐	๑
ก๑๓๔๐๔	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม ลูกเสือ/เนตรนารี
	◇ กิจกรรมเพิ่มความรู้		
รวมเวลาเรียนทั้งหมดตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๐๘๐	๒๗

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รหัสวิชา	รายวิชาพื้นฐาน	๘๔๐	๒๑
ท๑๔๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค๑๔๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว๑๔๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส๑๔๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส๑๔๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ๑๔๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ๑๔๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง๑๔๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ๑๔๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๓
รหัสวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม	๘๐	๒
อ๑๔๒๐๑	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๔๐	๑
ว๑๔๒๐๑	คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๑
รหัสกิจกรรม	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๓
ก๑๔๙๐๑	◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
	◇ กิจกรรมนักเรียน	(๘๐)	(๒)
ก๑๔๙๐๒	◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
ก๑๔๙๐๓	◇ ชุมนุม*	๔๐	๑
ก๑๔๙๐๔	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม
	◇ กิจกรรมเพิ่มความรู้		ลูกเสือ/เนตรนารี
รวมเวลาเรียนทั้งหมดตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๐๔๐	๒๖

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รหัสวิชา	รายวิชาพื้นฐาน	๘๔๐	๒๑
ท๑๕๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค๑๕๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว๑๕๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส๑๕๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส๑๕๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ๑๕๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ๑๕๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง๑๕๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ๑๕๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๓
รหัสวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม	๘๐	๒
อ๑๕๒๐๑	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๔๐	๑
ว๑๕๒๐๑	คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๑
รหัสกิจกรรม	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๓
ก๑๕๙๐๑	◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
	◇ กิจกรรมนักเรียน	(๘๐)	(๒)
ก๑๕๙๐๒	◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
ก๑๕๙๐๓	◇ ชุมนุม*	๔๐	๑
ก๑๕๙๐๔	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม
	◇ กิจกรรมเพิ่มความรู้		ลูกเสือ/เนตรนารี
รวมเวลาเรียนทั้งหมดตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๐๔๐	๒๖

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)
ระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

รายวิชา/กิจกรรม		เวลาเรียน	
		(ชั่วโมง/ปี)	(ชั่วโมง/สัปดาห์)
รหัสวิชา	รายวิชาพื้นฐาน	๘๔๐	๒๑
ท๑๖๑๐๑	ภาษาไทย	๑๖๐	๔
ค๑๖๑๐๑	คณิตศาสตร์	๑๖๐	๔
ว๑๖๑๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘๐	๒
ส๑๖๑๐๑	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๒
ส๑๖๑๐๒	ประวัติศาสตร์	๔๐	๑
พ๑๖๑๐๑	สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๒
ศ๑๖๑๐๑	ศิลปะ	๔๐	๑
ง๑๖๑๐๑	การงานอาชีพ	๔๐	๑
อ๑๖๑๐๑	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)	๑๒๐	๓
รหัสวิชา	รายวิชาเพิ่มเติม	๘๐	๒
อ๑๖๒๐๑	ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	๔๐	๑
ว๑๖๒๐๑	คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี	๔๐	๑
รหัสกิจกรรม	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๓
ก๑๖๙๐๑	◇ กิจกรรมแนะแนว	๔๐	๑
	◇ กิจกรรมนักเรียน	(๘๐)	(๒)
ก๑๖๙๐๒	◇ ลูกเสือ/เนตรนารี	๓๐	๑
ก๑๖๙๐๓	◇ ชุมนุม*	๔๐	๑
ก๑๖๙๐๔	◇ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๐	ผนวกในกิจกรรม
	◇ กิจกรรมเพิ่มความรู้		ลูกเสือ/เนตรนารี
รวมเวลาเรียนทั้งหมดตามโครงสร้างหลักสูตร		๑,๐๔๐	๒๖

*กิจกรรมชุมนุมนักเรียนเลือกเรียนตามความสนใจ คือ ๑ ห้องเรียน ๑ นวัตกรรม

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ ๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นๆ - บทร้องเล่นและบทเพลง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ประกอบด้วย - เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน - เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป. ๑ ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๕. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรองง่ายๆ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ - การใช้สถานที่สาธารณะ - คำแนะนำการใช้เครื่องใช้ที่จำเป็นในบ้านและในโรงเรียน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.๒ ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ๓ ฤ ฤ
	๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น - เรื่องเล่าสั้นๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
	๔. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ	
	๕. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	
	๖. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๗. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	● การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	๘. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	● การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน
ป.๔	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และ สำนวนจากเรื่องที่อ่าน	- คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนา คำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบ คำถามจากเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดย ระบุเหตุผลประกอบ ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ
	เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ป.๕	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บท ร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและ ข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา ๓. อธิบายความหมายโดยนัย จากเรื่องที่ อ่านอย่างหลากหลาย	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบท ร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๕. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในการดำเนินชีวิต	- บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
	๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๘. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน
ป.๖	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ - สำนวนเปรียบเทียบ ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ
	๕. อธิบายการนำความรู้และความคิด จากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต	- พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ ● การอ่านเร็ว
	๖. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
	๗. อธิบายความหมายของข้อมูล จากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	● การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
	๘. อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	● การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	๙. มีมารยาทในการอ่าน	● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ	● การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่าย ๆ
	๓. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล
ป.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	● การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	๓. เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ
	๔. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	๒ เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ได้อย่างชัดเจน	● การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	๓. เขียนบันทึกประจำวัน	● การเขียนบันทึกประจำวัน
	๔. เขียนจดหมายลาครู	● การเขียนจดหมายลาครู
	๕. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
	๖. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย
ป.๔	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำแนะนำ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
	๕. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	● การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา
	๖. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	● การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
	๗. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๘. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ป.๕	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำและคำอธิบายแสดงขั้นตอน
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
	๔. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย
	๕. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	● การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
	๖. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	● การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
	๗. กรอกรับรายการต่าง ๆ	● การกรอกรับรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน
ป.๖	๑. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	๒. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม	● การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ - คำอวยพร - ประกาศ
	๓. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	● การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
	๔. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ
	๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ แจ้งความ แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	๖. เขียนจดหมายส่วนตัว	● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
	๗. กรอกรูปแบบรายการต่าง ๆ	● การกรอกรูปแบบรายการ - แบบคำร้องต่าง ๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์
	๘. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	● การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	๙. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	๔. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
ป.๑	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๒	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน
	๒. เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๕. พูดยุติแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน และเรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เพลง
	๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	● การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ - การพุดขอเรื่องในโอกาสต่าง ๆ - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
	๗. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พุด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่พุดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพุด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พุดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพุด - ไม่พุดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ๒. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู ๓. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. พุฒแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความและพุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึก จากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - เพลง
	๕. พุฒสื่อสารได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์	● การพุดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพุดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพุดขอร้อง การพุด ทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพุด ปฏิเสธ และการพุดชักถาม
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พุด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พุดด้วยการปรบมือ - ไม่พุดสอดแทรกขณะที่ฟัง ● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพุด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พุดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพุด - ไม่พุดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๔	๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
	๒. พุทธสรุปความจากการฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น
	๓. พุทธแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องเล่า - บทความสั้นๆ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์ - เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	
	๕. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ป.๕	๑. พุทธแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	● การจับใจความ และการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- เรื่องเล่า - บทความ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - โฆษณา - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
	๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูในชีวิตประจำวัน
	๔. พุทธรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพูดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพูดลำดับเหตุการณ์
	๕. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ป.๖	๑. พุทธแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู	● การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจในจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดูจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่
	๒. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู	- สื่อสิ่งพิมพ์ - สื่ออิเล็กทรอนิกส์

๓. วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดูสื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล	● การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อโฆษณา
๔. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	● การรายงาน เช่น - การพุดลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน - การพุดลำดับเหตุการณ์
๕. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ	● การพุดโน้มน้าวในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น - การเลือกตั้งกรรมการนักเรียน - การรณรงค์ด้านต่าง ๆ - การโต้ว่าที่
๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพุด	● มารยาทในการฟัง การดู และการพุด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	● การแต่งประโยค
	๔. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	● คำคล้องจอง
ป.๒	๑. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	๒. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีตัวการันต์ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		● คำที่มี รร ● ความหมายของคำ
	๓. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร	● การแต่งประโยค ● การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้นๆ
	๔. บอกลักษณะคำคล้องจอง	● คำคล้องจอง
	๕. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๓	๑. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
		● การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ ● คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ● คำที่มีอักษรนำ ● คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ ● คำที่มี ฤ ฦ ● คำที่ใช้ บัน บรร ● คำที่ใช้ รร ● คำที่มีตัวการันต์ ● ความหมายของคำ
	๓. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	๔. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	๕. แต่งประโยคง่ายๆ	● การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	๖. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	● คำคล้องจอง ● คำขวัญ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๗. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษา ถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๔	๑. สกัดคำและบอกความหมายของคำใน บริบทต่าง ๆ	● คำในแม่ ก กา ● มาตราตัวสะกด ● การผันอักษร ● คำเป็นคำตาย ● คำพ้อง
	๒. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์
	๓ ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	● การใช้พจนานุกรม
	๔. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา	● ประโยคสามัญ - ส่วนประกอบของประโยค - ประโยค ๒ ส่วน - ประโยค ๓ ส่วน
	๕. แต่งบทร้อยกรองและคำขวัญ	● กลอนสี่ ● คำขวัญ
	๖. บอกความหมายของสำนวน	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
	๗. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษา ถิ่นได้	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
ป.๕	๑. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ ได้แก่ - คำบุพบท - คำสันธาน - คำอุทาน
	๒. จำแนกส่วนประกอบของประโยค	● ประโยคและส่วนประกอบของประโยค
	๓. เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษา ถิ่น	● ภาษาไทยมาตรฐาน ● ภาษาถิ่น
	๔. ใช้คำราชาศัพท์	● คำราชาศัพท์
	๕. บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๖. แต่งบทร้อยกรอง	● กาพย์ยานี ๑๑
	๗. ใช้สำนวนได้ถูกต้อง	● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	● ชนิดของคำ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน
	๒. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล	● คำราชาศัพท์ ● ระดับภาษา ● ภาษาถิ่น
	๓. รวบรวมและบอกความหมายของ คำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
	๔. ระบุลักษณะของประโยค	● กลุ่มคำหรือวลี ● ประโยคสามัญ ● ประโยครวม ● ประโยคซ้อน
	๕. แต่งบทร้อยกรอง	● กลอนสุภาพ
	๖. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต	● สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๑	๑. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบท ร้อยกรองตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๒	๑. ระบุงข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟัง วรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่ายๆ - ปริศนาคำทาย - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน
	๒. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น	● บทร้องเล่นที่มีคุณค่า - บทร้องเล่นในท้องถิ่น - บทร้องเล่นในการละเล่นของเด็กไทย
	๓. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๓	๑. ระบุง้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ๒. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	● วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น - เรื่องสั้นง่ายๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและ ตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ป.๔	๑. ระบุง้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๓. ร้องเพลงพื้นบ้าน	● เพลงพื้นบ้าน
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
	๕. สรุปรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
ป.๕	๑. ระบุง้อคิดและข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง ๒. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้าน - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.๖	๑. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี หรือ วรรณกรรมที่อ่าน ๒. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และ นิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และ วรรณกรรมที่อ่านและนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง	● วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตาม ความสนใจ
	๔. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบท ร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

ส่วนที่ ๓

คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๑๑๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลาเรียน ๒๐๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เลือกรับหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ฝึกจับใจความสำคัญจากเรื่อง ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕, ป.๑/๖, ป.๑/๗, ป.๑/๘

ท ๒.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓

ท ๓.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔, ป.๑/๕

ท ๔.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒, ป.๑/๓, ป.๑/๔

ท ๕.๑ ป.๑/๑, ป.๑/๒

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลาเรียน ๒๐๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พุดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ฝึกจับใจความสำคัญจากเรื่อง ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิด วิเคราะห์ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พุดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย สามารถนำ ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗, ป.๒/๘

ท ๒.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔

ท ๓.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕, ป.๒/๖, ป.๒/๗

ท ๔.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒, ป.๒/๓, ป.๒/๔, ป.๒/๕

ท ๕.๑ ป.๒/๑ , ป.๒/๒, ป.๒/๓

รวมทั้งหมด ๒๗ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๒๐๐ ชั่วโมง

การอ่านคำ คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ ข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ มารยาทในการอ่าน การเขียนตัวอักษรไทยตามรูปแบบ การเขียนบรรยาย การเขียนบันทึกประจำวัน การเขียนจดหมายลาครู การเขียนเรื่องตามจินตนาการ การมีมารยาทในการเขียน การเล่าเรื่องที่ฟังและดูที่เป็นความรู้ และความบันเทิง การบอกสาระสำคัญจากการฟังและการดูเรื่องที่เป็นความรู้และความบันเทิง การตั้งคำถามและตอบคำถามเรื่องที่ฟังและดูที่เป็นความรู้และความบันเทิง

การพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด การเขียนสละคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ชนิดของคำนาม คำสรรพนาม และคำกริยา การใช้พจนานุกรม การแต่งประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคคำสั่ง ง่ายๆ การแต่งคำคล้องจองและคำขวัญ

การเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ การระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การรู้จักเพลงพื้นบ้าน เรื่องเล่า นิทานท้องถิ่นและเพลงกล่อมเด็กในท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ ชีวิตประจำวันในท้องถิ่น อาชีพ ความเป็นอยู่อาหารการกิน งานประเพณี วันสำคัญ เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่านการท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และการท่องจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖ ป.๓/๗ ป.๓/๘ ป.๓/๙

ท ๒.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๓.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๔.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕ ป.๓/๖

ท ๕.๑ ป.๓/๑ ป.๓/๒ ป.๓/๓ ป.๓/๔ ป.๓/๕

รวมทั้งหมด ๓๒ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เวลาเรียน ๑๖๐ ชั่วโมง

ศึกษา อ่าน เขียน อธิบาย คติวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปความ ฝึกทักษะการอ่าน อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านเรื่องสั้น ๆ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าและมีการยาพในการอ่าน

การเขียน การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด จดหมาย เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีการยาพในการเขียน

หลักการใช้ภาษา การสะกดคำ ความหมายของคำ ชนิดและหน้าที่ของคำ การใช้พจนานุกรม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ คำขวัญ ความหมายของสำนวนที่เป็นคำพังเพย สุภาษิต ภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น

วรรณคดี และวรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน นิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน วรรณคดี วรรณกรรม บทอาขยาน และบทร้อยกรอง

โดยใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสารเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษา สามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับประเพณี วัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ท ๒.๑ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘

ท ๓.๑ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖

ท ๔.๑ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗,

ท ๕.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔

รวมทั้งหมด ๓๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เวลาเรียน ๑๖๐ ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อ่านออกเสียงนิทานพื้นบ้าน อธิบายความหมายของคำ ประโยคและข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา อธิบายความหมายโดยนัย แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด เขียนย่อความ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียนแสดงความรู้สึกและความเห็น กรอกรับรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึก ตั้งคำถาม ตอบคำถาม วิเคราะห์ความ การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นพูดรายงาน มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่งบทร้อยกรอง ใช้สำนวนได้ถูกต้อง

สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ระบุความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงอธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้องรักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘

ท ๒.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗, ป.๕/๘, ป.๕/๙

ท ๓.๑ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕

ท ๔.๑ ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔, ป.๕/๕, ป.๕/๖, ป.๕/๗

ท ๕.๑ป.๕/๑, ป.๕/๒, ป.๕/๓, ป.๕/๔

รวมทั้งหมด ๓๓ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา ท๑๖๑๐๑ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลาเรียน ๑๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองมารยาทในการอ่าน อ่านในใจ อ่านเพื่อจับใจความ การอ่านสำรวจ การอ่านเร็ว การอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ อักษรนำ อักษรย่อ เครื่องหมายวรรคตอน วัน เดือน ปี แบบไทย คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ การอ่านวรรณคดี นิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน เรื่องสั้น บทความ โฆษณา ข่าว เหตุการณ์ สารคดี พระบรมราโชวาท

หลักการเขียนสื่อสารแบบต่าง ๆ มารยาทในการเขียน การคัดลายมือ การเขียนย่อความ การเขียนสรุปความ การเขียนเรียงความ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด การเขียนรายงาน การเขียนบรรยายและพรรณนา การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนข้อตกลงร่วมกันในโรงเรียน ข้อตกลงในการใช้สถานที่สาธารณะ ชุมชนและท้องถิ่น การเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ การเขียนเรื่องจากจินตนาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์

หลักการฟัง การพูดและการดู มารยาทในการฟัง การพูดและการดู การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ฟัง และดูการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดู การพูดรายงาน การพูดโน้มน้าว

ในสถานการณ์ต่าง ๆ การพูดสรุปความ พูดแสดงความคิดเห็น การพูดรายงานจากการศึกษาค้นคว้า การพูดประเมินความน่าเชื่อถือ

ชนิดของคำและหน้าที่ของคำ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำเชื่อมคำอุทาน คำราชาศัพท์ ภาษาในท้องถิ่น ระดับของภาษา คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำที่มีความหมายโดยนัย คำ กลุ่มคำ/วลี และประโยค ประโยคสามัญ ประโยคความรวม ประโยคความซ้อน กลอนสุภาพ กาพย์ยานี ๑๑ บทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง นิทานในท้องถิ่น เรื่องสั้น เพลงพื้นบ้าน ปริศนาคำทาย บทร้อยกรองที่มีคุณค่า บทอาขยาน วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน

ใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน กระบวนการฟัง ดูและพูด กระบวนการอ่าน กระบวนการคิด การเขียน กระบวนการกลุ่ม การลำดับเหตุการณ์ การอธิบายและแสดงความคิดเห็น การแสดงบทบาทสมมุติ การวิเคราะห์ความรู้ การสังเคราะห์ความรู้ การวางแผน การสรุปความรู้ การอธิบาย

เห็นคุณค่าของภาษาไทย มีมารยาทในการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง ตามกาลเทศะ เห็นคุณค่าความงามของวรรณคดี วรรณกรรม นำข้อคิดคติธรรมจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน และมีนิสัยรักการอ่านและอนุรักษ์ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

รหัสตัวชี้วัด

ท ๑.๑ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๒.๑ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖, ป.๖/๗, ป.๖/๘, ป.๖/๙

ท ๓.๑ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕

ท ๔.๑ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔, ป.๖/๕, ป.๖/๖

ท ๕.๑ป.๖/๑, ป.๖/๒, ป.๖/๓, ป.๖/๔

รวมทั้งหมด ๓๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา ท ๑๑๑๑๑ ภาษาไทย
 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง จำนวน ๕ หน่วยกิต

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
	เตรียมความพร้อม	ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๓ ท ๔.๑ ป.๑/๑	- พยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ - ตัวเลขไทย - การคัดพยัญชนะไทย	๗	
๑	ใบโบก ใบบัว	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง - อ่าน “ใบโบก ใบบัว” - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านเพิ่มเติมความรู้ - การอ่านสะกดคำ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ชวนคิด ชวนทำ - ประเมินคำทาย - ลองคิด ลองทำ - อักษรกลาง - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๐	๓
๒	ภูผา	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านเพิ่มเติมความรู้ - การอ่านเลขไทย - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนกัน ประดิษฐ์ - ร้องเล่น เต้นระบำ - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๐	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
๓	เพื่อนกัน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ - การอ่านเลขไทย - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนฟัง ชวนร้อง - ระบายเสียงสัตว์ - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๐	๔
๔	ตามหา	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การอ่านเลขไทย - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนพูด ชวนฟัง - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๑	๔
๕	เจ้าเนื้ออ่อนเอย	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	- เพลงกล่อมเด็ก - บทร้อง “เจ้าเนื้อละมุน” - บทร้อง “เจ้าเนื้ออ่อน” - เพลงของแม่ - ภาษาท่าทาง - จุดเน้นการอ่าน	๑๐	๔
๖	ไปโรงเรียน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - รูปและเสียงวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น	๑๐	๔

			- ชวนร้อง ชวนเล่น - การอ่านบททวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ		
๗	มาเล่นกันไหม	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- เล่น เป็น ลูก ไก่ - เพลง กูก กูก ไก่ - เพลง “ แม่ งู เอ๋ย ” - การเล่น “ แม่ งู เอ๋ย ” - บทร้องประกอบการเล่น - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - เพลงร้องเล่น “โยกย้าย” - เรียงคำเป็นประโยค - การคัดลายมือ - การใช้คำ - การแต่งประโยค - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๐	๔
๘	โรงเรียนลูกช้าง	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านบททวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๐	๔
๙	ของเธอของฉัน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- การอ่านบทร้องเล่น การท่องอาขยาน และคำคล้องจอง - การแต่งประโยค - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การพูดและการฟัง มา เรา มา ร้องเพลงกัน และ อ่าน คิด ตอบ คำถาม - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๑	๔

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๐	เพื่อนรักเพื่อนเล่น	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๕ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๐	๔
๑๑	ฝนตกแดดออก	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	- การอ่านบทร้องเล่น - บทร้อยกรอง - คำคล้องจอง - คำประพันธ์ในภาษาไทย - การท่องอาขยาน - จุดเน้นการสะกดคำ - การอ่านบทร้อยกรอง - การอ่าน เขียน เรียง ร้อง - ฝึกอ่านเพิ่มเติม - มา ร้องเพลง ด้วยกัน - ลองเลียนเสียงอื่น ๆ - จุดเน้นการเขียน	๑๐	๓
๑๒	พูดเพราะ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๔ ท ๕.๑ ป.๑/๑	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียน	๑๐	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๓	เรารักเมืองไทย	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- การอ่านบทร้องเล่น - บทร้อยกรอง - คำคล้องจอง - การท่องอาขยาน - การอ่านบทร้อยกรอง - จุดเน้นการอ่าน - การอ่าน เขียน เรียน ร้อง - การอ่านและการสนทนา - การอ่านและการดูแลหนังสือ - เด็กน่ารัก - จุดเน้นการเขียน	๑๐	๓
๑๔	เกือบไป	ท ๑.๑ ป.๑/๒ ท ๑.๑ ป.๑/๗ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๔ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง การอ่าน บท อ่าน และการอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยางค์ สระ การผัน วรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๗	๓
๑๕	ตั้งไข่ล้ม ต้มไข่กิน	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- การอ่านเขียนบทร้องเล่น บท ร้อยกรอง - อ่านเขียนคำคล้องจองบทท่อง อาขยาน - อ่าน เขียน เรียน ร้อง เล่น - การอ่านบทการสนทนา เล่าเรื่อง - คำบอกรูปร่าง - จุดเน้นการสะกดคำ อ่าน เขียน	๗	๓
๑๖	เพื่อนรู้ใจ	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๔ ท ๒.๑ ป.๑/๒ ท ๓.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๔.๑ ป.๑/๓ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยางค์ สระ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านบทพจน - ผูกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๑	๓

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก (คะแนน)
๑๗	แมวเหมียว	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	- การอ่านบทรื่องเล่น บทร้อยกรอง คำคล้องจอง - การท่องอาขยาน - ชวนกันประดิษฐ์ - มา เรา มา ร้องเพลงกัน - การพูดเล่าเรื่อง - จุดเน้นการเขียนอ่านสะกดคำ	๗	๓
๑๘	ช้างน้อยน่ารัก	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒ ท ๕.๑ ป.๑/๑ ท ๕.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านผันวรรณยุกต์ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - เครื่องหมาย สัญลักษณ์ - อ่านคล้องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๑	๓
๑๙	กระต่ายกับเต่า	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	- การอ่านออกเสียง การอ่านนิทาน - การแสดงบทบาทสมมติ การเล่าเรื่อง - ปริศนาคำทาย และคำบอกรูปร่าง - จุดเน้นการอ่านเขียนสะกดคำ	๗	๓
๒๐	วันสงกรานต์	ท ๑.๑ ป.๑/๑ ท ๑.๑ ป.๑/๘ ท ๒.๑ ป.๑/๑ ท ๓.๑ ป.๑/๔ ท ๔.๑ ป.๑/๑ ท ๔.๑ ป.๑/๒	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล้องร้องเล่น - ชวนทำ ชวนคิด - การอ่านทบทวน - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	๑๑	๔
คะแนนระหว่างปี					๗๐
คะแนนสอบระหว่างปี					๑๕
คะแนนสอบปลายปี					๑๕
รวม				๒๐๐	๑๐๐

หมายเหตุ

- **คะแนนสอบระหว่างปี** หมายถึง คะแนนสอบของภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเรียน รวมถึงคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๑ และ ๒
- **คะแนนสอบกลางปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
- **คะแนนสอบปลายปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒

โครงสร้างรายวิชา ท ๑๒๑๐๑ ภาษาไทย
รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง จำนวน ๕ หน่วยกิต

หน่วยที่ ชื่อหน่วย	มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	น้ำหนัก/ เวลาเรียน
๑ อักษรไทยไข ขาน	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดู อย่างมีวิจารณญาณ และพูด แสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและ สร้างสรรค์ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของ คำและข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๕ พูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและ ดู ป.๒/๖ พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรง ตามวัตถุประสงค์ ป.๒/๗ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ป.๒/๑ บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง สวัสดีเพื่อนใหม่ จะต้องอ่านออก เสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบคำถาม สรุป ใจความสำคัญ บอกและเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ เลขไทย การพูดแสดงความคิด เห็นและการพูดในโอกาสต่าง ๆ จะต้องคำนึงถึงหลักการพูด วัตถุประสงค์ในการพูด และมี มารยาทที่ดีในการพูด	๒๐
๒ ประสมคำพูด ทำได้	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวใน รูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของ คำและข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบ คำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๑ คัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัด ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง เด็กเอ๋ย เด็กดี จะต้องอ่านออก เสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม สรุปใจความสำคัญ รวมถึงการอ่านสะกดคำ การแจก ลูกและการอ่านเป็นคำได้อย่าง ถูกต้อง การคัดลายมือตัวบรรจงเต็ม บรรทัดจะต้องฝึกคัดตามรูปแบบ การเขียนตัวอักษรไทย	๒๐

	ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ			
๓ ตัวสะกดจดจำไว้	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๑ ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม ป.๒/๗ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	การอ่านออกเสียงคำ และข้อความจากวรรณกรรมเรื่องสุภาพดี ชีวีมีสุข จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และอธิบายความหมายของคำและข้อความ ตั้งคำถามและตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ รวมถึงการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราได้ อย่างถูกต้อง การฟังคำสั่งและคำแนะนำต่าง ๆ จะต้องรู้หลักและมีมารยาทในการฟัง	๒๐
๔ ผันวรรณยุกต์ สนุกสนาน	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๗ อ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ	การอ่านออกเสียงคำ และข้อความจากวรรณกรรมเรื่องความสุขที่พอเพียง จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และอธิบายความหมายของคำและข้อความ ตั้งคำถามและตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ รวมถึงการผันวรรณยุกต์อักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำได้อย่างถูกต้อง การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย จะต้องอ่านอย่างละเอียดเพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์และสามารถปฏิบัติตามข้อแนะนำได้อย่างถูกต้อง	๒๐

๕ คำควบล้ำ และอักษรนำ	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูด แสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี วิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๓ บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ป.๒/๔ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	การอ่านออกเสียงคำ และข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง เหมียน้อยและเพื่อน จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และอธิบายความหมายของคำและข้อความ ตั้งคำถามและตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ รวมถึงการเขียนสะกดคำและบอก ความหมายของคำควบล้ำ และคำที่มีอักษรนำ การบอก สาระสำคัญและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูได้	๒๐
๖ รร และการันต์ วรรณษา	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูด แสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึก ในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี วิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๕ แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๒ เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสพการณ์ ป.๒/๒ เล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง ป.๒/๖ พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ ป.๒/๗ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	การอ่านออกเสียงคำ และข้อความจาก บทร้อยกรอง ความรู้มีอยู่รอบตัวเรา จะต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และอธิบายความหมายของคำและข้อความ ตั้งคำถามและตอบคำถาม สรุปใจความสำคัญ แสดงความคิดเห็น รวมถึงการอ่านและเขียนสะกดคำที่มี รร และตัว การันต์ ได้อย่างถูกต้อง การเขียนเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับประสพการณ์ และการพูดเล่าเรื่องจากเรื่องที่ฟังและดู เพื่อให้สื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ และมีมารยาทในการดู	๑๗

	ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ			
๗ ความหมาย ของคำจดจำไว้	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๒ เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ ป.๒/๒ ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็ก ในห้องเรียน	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง เล่นกับเพื่อน จะต้องอ่านออก เสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม สรุปใจความสำคัญ รวมถึงการเขียนสะกดคำที่มี ความหมายเหมือนกัน และตรง ข้ามกันได้อย่างถูกต้อง การร้อง บทร้องเล่นสำหรับเด็กในห้องเรียน เป็นภูมิปัญญาที่ควรอนุรักษ์ไว้ใน ห้องเรียน	๑๓
๘ คำคล้องจอง ต้องศึกษา	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ บอกลักษณะคำคล้องจอง ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ป.๒/๓ ท่องจำบทอาขยานตามที่ กำหนด และบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจ	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง ไก่ แจ้ของนนทนา จะต้องอ่านออก เสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม สรุปใจความสำคัญ รวมถึงการบอกลักษณะคำคล้อง จองได้อย่างถูกต้อง และจะต้อง บอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่าน หรือฟังวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	๑๕

๙ เรียนรู้เรื่อง ประโยค	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวใน รูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงาน ข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๓ เขียนเรื่องสั้นๆ ตาม จินตนาการ ป.๒/๔ มีมารยาทในการเขียน ป.๒/๓ เรียบเรียงคำเป็นประโยค ได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง เด็กดีมีคุณธรรม จะต้องอ่านออก เสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม สรุปใจความสำคัญ พร้อมระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรม การเรียบเรียงคำให้ เป็นประโยคเพื่อการสื่อสาร การ เขียนเรื่องสั้นๆ ตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียน	๑๕
๑๐ ภาษาไทย ภาษาถิ่น	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทย การ เปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทาง ภาษา และรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้อง จอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๕ แสดงความคิดเห็นและ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่าน ป.๒/๖ อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่างสม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่องที่อ่าน ป.๒/๘ มีมารยาทในการอ่าน	การอ่านออกเสียงคำ และ ข้อความจากวรรณกรรมเรื่อง ใน ห้องสมุดโรงเรียน จะต้องอ่าน ออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และ อธิบายความหมายของคำและ ข้อความ ตั้งคำถามและตอบ คำถาม สรุปใจความสำคัญ แสดง ความคิดเห็นและคาดคะเน เหตุการณ์ พร้อมสรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน นำไปสู่การ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่อง ที่อ่านได้อย่างมีมารยาท โดย เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ	๑๕

		ป.๒/๕ เลือกใช้ภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่นได้ เหมาะสมกับกาลเทศะ ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
๑๑ นิทานसानรัก	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท.๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้อง จอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	การอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กชุด นิทานसानรัก โดยอ่านออกเสียง และการอธิบายความหมายคำและ ข้อความในนิทาน และเพลงกล่อม เด็ก การตั้งคำถามและตอบ คำถาม ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดของเรื่องที่อ่าน รวมถึงการนำข้อคิดที่ได้จากการ อ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็กไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้	๑๐
๑๒ สามัคคีคือพลัง	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้อง จอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๕ แสดงความคิดเห็นและ คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ อ่าน ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ป.๒/๒ ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็ก ในท้องถิ่น	การอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กชุด สามัคคีคือพลัง โดยอ่านออกเสียง และการอธิบายความหมายคำและ ข้อความ การตั้งคำถามและตอบ คำถาม ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การ ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็ก และ การท่องบทอาขยาน จะช่วยให้มี ความรู้ ความเข้าใจ ต่อเรื่องที่อ่านมากขึ้น สามารถนำข้อคิด ที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง วรรณกรรมสำหรับเด็กไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	๑๒

		ป.๒/๓ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ		
๑๓ รักแท้ของแม่	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๕ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ป.๒/๒ ร้องบทร่ำร้องสำหรับเด็กในท้องถิ่น ป.๒/๓ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	การอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กชุดรักแท้ของแม่ โดยอ่านออกเสียงและ การอธิบายความหมายคำและข้อความ ตั้งคำถาม และตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ระบุข้อคิดจาก การอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้องบทร่ำร้องสำหรับเด็กในท้องถิ่น และท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรอง ที่มีคุณค่า	๑๔
๑๔ สักวาพูดจาให้รู้คิด	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ป.๒/๓ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	การอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กชุดสักวาพูดจาให้รู้คิด โดยอ่านออกเสียงและการอธิบายความหมายคำและข้อความในนิทาน เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง การตั้งคำถามและตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านการท่องบทอาขยาน และระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑๔

๑๕ ของขวัญวัน เกิด	ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิตและมีนิสัยรัก การอ่าน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	ป.๒/๑ อ่านออกเสียงคำ คำคล้อง จอง ข้อความ และบทร้อยกรอง ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ป.๒/๒ อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ป.๒/๓ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ป.๒/๔ ระบุใจความสำคัญและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ป.๒/๑ ระบุข้อคิดที่ได้จาก การอ่านหรือการฟังวรรณกรรม สำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	การอ่านวรรณกรรมสำหรับเด็กชุด ของขวัญวันเกิด ต้องฝึกอ่านออก เสียง และอธิบายความหมายคำ และข้อความ การตั้งคำถามและ ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่อง ที่อ่าน ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือ การฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๑๐
เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา				๒๐๐
คะแนนระหว่างเรียน				๗๐
รวมคะแนนสอบกลางปี/ปลายปี				๓๐
รวมทั้งสิ้น				๑๐๐

หมายเหตุ

- **คะแนนสอบระหว่างปี** หมายถึง คะแนนสอบของภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเรียน รวมถึงคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๑ และ ๒
- **คะแนนสอบกลางปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
- **คะแนนสอบปลายปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒

โครงสร้างรายวิชา ท ๑๓๑๐๑ ภาษาไทย
 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เวลา ๒๐๐ ชั่วโมง จำนวน ๕ หน่วยกิต

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาและ การใช้ภาษาไทย สระไทย...ใช้ประสมคำ	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	สระใช้ประสมกับพยัญชนะและ วรรณยุกต์ให้เป็นคำที่มี ความหมายเพื่อใช้สื่อสารใน ชีวิตประจำวัน	๘	
๒	มาตรา ก กา... รู้ว่าไม่มีตัวสะกด	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำจัดเป็นคำ ในมาตรา ก กา	๗	
๓	มาตรา กง กม เกย เกอว...ตัวสะกด กำหนดเสียง	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำในมาตรา กง กม เกย และ เกอว มีตัวสะกดตรงตามเสียง เพียงตัวเดียว	๗	
๔	มาตรา กก กค กน กบ... ตัวสะกดหลายตัว	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำในมาตรา กก กค กน และกบ เป็นคำที่มีตัวสะกดหลายตัว ซึ่ง ออกเสียงเหมือนกัน	๘	
	วรรณยุกต์...สนุกกับการผัน อักษร	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	วรรณยุกต์เป็นระดับสูงต่ำของ เสียงที่ปรากฏในพยางค์หรือคำ วรรณยุกต์มี ๔ รูป ๕ เสียงเมื่อนำวรรณยุกต์เขียนบน พยัญชนะต้นของคำจะทำให้เสียง และความหมายของคำเปลี่ยนไป	๘	
๖	ควบกล้ำ...คำที่มี ร ล ว	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	พยัญชนะควบกล้ำจะควบกับ ร ล หรือ ว บางคำออกเสียงพยัญชนะ ต้นทั้ง ๒ ตัว พร้อมกัน บางคำ ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะต้นตัว แรก และบางคำออกเสียง ทร เป็น เสียง ช	๗	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	อักษรนำ...ทำให้เสียงต่างไป	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำที่มีอักษรนำจะมีพยัญชนะต้น ๒ ตัว ประสมสระเดียวกัน พยัญชนะต้นทั้ง ๒ ตัวพร้อมกัน บางคำออกเสียงเฉพาะพยัญชนะ ต้นตัวแรกจะเป็นอักษรสูง หรือ อักษรกลาง ส่วนพยัญชนะต้นตัวที่ ๒ ต้องเป็นอักษรต่ำเดี่ยวเท่านั้น บางคำออกเสียงพยางค์เดียว บาง คำออกเสียงสองพยางค์	๘	
๘	คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ ไม่ประวิสรรชนีย์	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำที่ออกเสียง อะ บางคำมีรูป -ะ และออกเสียงอะ เต็มเสียง บางคำ ไม่มีรูป -ะ และออกเสียงอะ กึ่ง เสียง	๘	
๙	คำที่ใช้ บัน บรร รร	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำที่ใช้ รร ไม่มีตัวสะกด จะออก เสียงสระเป็นเสียง อะ และเสียง ตัวสะกดเป็นเสียงในมาตรา กน ส่วนคำที่ใช้ รร มีตัวสะกด จะออก เสียงสระเป็นเสียง อะ และเสียง ตัวสะกดตามมาตราตัวสะกดของ คำนั้น ส่วนคำที่ใช้ บัน บรร เป็น การเขียนเฉพาะของแต่ละคำ	๗	
๑๐	คำที่มีตัวการันต์	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	ตัวอักษรที่ไม่มีทัณฑฆาต (์) เขียนอยู่ข้างบนทำให้ตัวอักษรนั้น ไม่ออกเสียง เรียกว่าตัวการันต์ ตัว การันต์อาจอยู่กลางคำหรือท้ายคำ	๘	
๑๑	คำที่พยัญชนะและสระไม่ ออกเสียง	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	การอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะ และสระไม่ออกเสียง ต้องสังเกต และจดจำตัวอักษรเหล่านั้น เพื่อให้อ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง	๖	
๑๒	คำที่ใช้ ฑ ฤ ฦ	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	ตัวอักษรบางตัวในภาษาไทย สามารถออกเสียงได้หลายแบบ ต้องสังเกตจาก การประสมคำ	๗	
๑๓	คำพ้อง	ท ๑.๑ ป. ๓/๒,ป. ๓/๒ ท ๒.๑ ป. ๓/๑ ท ๔.๑ ป. ๓/๑	คำพ้องรูปจะเขียนเหมือนกัน แต่ อ่านออกเสียงและมีความหมาย ต่างกัน ส่วนคำพ้องเสียงเป็นคำที่ อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่การ เขียนและความหมายต่างกัน	๗	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๔	ชนิดของคำ...ทำหลาย หน้าที่	ท ๔.๑ ป. ๓/๒	ประโยคประกอบด้วยคำหลายชนิดซึ่ง ทำหน้าที่ในประโยคแตกต่างกัน	๗	
๑๕	การใช้พจนานุกรม	ท ๔.๑ ป. ๓/๓	พจนานุกรมเป็นหนังสือที่ใช้สำหรับ ค้นหาคำในภาษาไทย เพื่อตรวจสอบ การเขียนสะกดคำการอ่านคำ ความหมายและชนิดของคำ	๗	
๑๖	การแต่งประโยคเพื่อการ สื่อสาร	ท ๔.๑ ป. ๓/๔	ประโยคเกิดจากการนำคำมาเรียงกัน เพื่อบอกเล่า ปฏิเสธ ถาม ส่ง ขอร้อง ซึ่ง เป็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	๗	
๑๗	คำคล้องจองและคำขวัญ	ท ๔.๑ ป. ๓/๕	คำคล้องจองทำให้ถ้อยคำไพเราะ มีเสียง ของคำเชื่อมโยงกัน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ของภาษาไทย คำขวัญเป็นข้อความสั้น ๆ ที่มีเสียงคล้องจองกัน ให้คิดสนใจ หรือให้ทำสิ่งดีงาม	๗	
๑๘	ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่น	ท ๔.๑ ป. ๓/๔	ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศ ส่วนภาษาถิ่นเป็น ภาษาที่กลุ่มคนในแต่ละท้องถิ่นใช้ สนทนากัน ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับ กาลเทศะ	๗	
๑๙	การอ่าน	ท ๑.๑ ป. ๓/๗, ป. ๓/ ๘, ป. ๓/๙	การอ่านเป็นเครื่องมือใน การค้นคว้าและแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ ทำให้ได้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ใน การดำเนินชีวิต การฝึกฝนทักษะการ อ่านอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีความรู้เพื่อ พัฒนานตนเองยิ่งขึ้น	๗	
๒๐	การเขียน	ท ๒.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๓, ป. ๓/๔, ป. ๓/๕, ป. ๓/๖	การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวตามที่คุณเขียน ต้องการในการเขียนจะต้องเขียนด้วย ลายมือบรรจงและสะอาดเรียบร้อย	๑๖	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๒๑	การฟัง การดู และการพูด	ท ๒.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๓, ป. ๓/๔, ป. ๓/๕, ป. ๓/๖	การฟัง การดู และการพูด เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอันจะนำไปสู่การอ่านและการเขียน นักเรียนควรมีมารยาทในการฟังและการดูเพื่อให้สามารถจับใจความ นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และสามารถพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง และมีมารยาทตามความเป็นไทย	๒๒	
๑	วรรณคดีและวรรณกรรม นิทานสอนใจ	ท ๑.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๓, ป. ๓/๔, ป. ๓/๕, ป. ๓/๙ ท ๕.๑ ป. ๓/๑	๑. นิทานสุภาษิต เรื่อง กระต่ายตื่นตูมให้ข้อคิดว่า ควรใช้ปัญญาในการไตร่ตรองเรื่องต่าง ๆ ไม่หลงเชื่อสิ่งใดง่าย ๆ ๒. นิทานสุภาษิต เรื่อง เด็กเลี้ยงแกะให้ข้อคิดว่า ไม่ควรพูดโกหก หลอกลวงผู้อื่นเพราะนอกจากจะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนแล้วอาจจะส่งผลให้ตนเองและครอบครัวเดือดร้อนด้วย	๒	
๒	หลักไวยากรณ์	ท ๑.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๓, ป. ๓/๔, ป. ๓/๕, ป. ๓/๙ ท ๕.๑ ป. ๓/๑	๑. นิทานอีสป เรื่อง กระต่ายเหยี่ยวให้ข้อคิดว่า ไม่ควรแก่งแย่งผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ที่มิมีนิสัยพาล เกเร เพราะจะทำให้คนเดือดร้อน ๒. นิทานอีสป เรื่อง หมาป่ากับลูกแกะให้ข้อคิดว่า ควรหลีกเลี่ยงหรือไม่อยู่ใกล้คนที่มิมีนิสัยพาลเกเร เพราะจะนำภัยมาสู่ตนเองและคนที่มิมีนิสัย เกเร จะทำให้ไม่มีใครอยากคบหา	๓	
๓	ความสุขจากการอ่าน	ท ๑.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๕, ป. ๓/๙ ท ๕.๑ ป. ๓/๔	หนังสือ ประถม ก กา เป็นหนังสือที่มีประโยชน์การฝึกอ่านจะทำให้อ่านออก เขียนได้ และใช้คำได้ถูกความหมาย	๓	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๔	สืบสานบทกลอน	ท ๑.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๓, ป. ๓/๕, ป. ๓/๖, ป. ๓/๙ ท ๕.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๔	๑. บทดอกสร้อยสุภาวดี เรื่อง มด แดงเป็นบทกลอนที่มีความไพเราะ สอนให้รู้จักการมีความกล้าหาญ และอดทน ๒. บทดอกสร้อยสุภาวดี เรื่อง นก กระจาบบเป็นบทกลอนที่สอนให้ใช้ ความละเอียดรอบคอบ รู้จักคิด ไตร่ตรองในการทำงาน ๓. บทอาขยาน เด็กน้อย สอนให้ เด็กเห็นความสำคัญของการเรียน หนังสือ ที่จะทำให้อนาคตที่ดี ไม่ ลำบาก ๔. บทอาขยาน วิชาหนาเจ้า สอน ให้เห็นความสำคัญของการมีวิชา ความรู้ ซึ่งจะทำให้ชีวิตมีความสุข เป็นที่เชิดหน้าชูตาได้	๗	
๕	บทเพลงที่ขับขาน	ท ๕.๑ ป. ๓/๒	เพลงกล่อมเด็ก และเพลง พวงมาลัยเป็นบทเพลงพื้นบ้าน ที่ ใช้ถ้อยคำไพเราะ ผู้ขับร้องต้องใช้น้ำเสียงที่ อ่อนหวานในการร้อง เพื่อให้บท เพลงน่าฟังมากขึ้น	๕	
๖	ศรีศิลป์ไม่กินกัน	ท ๑.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๓, ป. ๓/๔, ป. ๓/๕, ป. ๓/๙ ท ๕.๑ ป. ๓/๑	ศรีศิลป์ไม่กินกัน เป็นสำนวนไทย ที่มาจากวรรณคดี เรื่อง พระไชย เชษฐ ปัจจุบันสำนวนนี้มี ความหมายว่าไม่ถูกกัน ไม่ลงรอย กัน	๕	
๗	ปริศนาพาสุนัข	ท ๕.๑ ป. ๓/๔	ปริศนาคำทาย เป็นเกมที่ฝึกการใช้ ความคิดฝึกการอ่านภาษาไทย อย่างถูกต้อง สร้างความ สนุกสนาน และส่งเสริมเชาวน์ ปัญญา	๒	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๘	ความสุขจากการทำความดี	ท ๑.๑ ป. ๓/๑, ป. ๓/๒, ป. ๓/๕, ป. ๓/๙ ท ๕.๑ ป. ๓/๑	นิทานชาดก เรื่อง คนพาลย่อม สำคัญผิดคิดว่าบาปนั้นเป็น ความลับ ให้ข้อคิดได้ว่าความลับ ไม่มีในโลก การทำสิ่งใดแม้ไม่มีใครเห็น แต่ตนเองย่อมรู้ดีอยู่แก่ใจ เกิดความทุกข์ การเป็นคนที่ ซื่อสัตย์จะทำให้ได้รับการยกย่อง และไว้วางใจจากผู้อื่น	๒	
รวม				๒๐๐	
เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา					๒๐๐
คะแนนระหว่างเรียน					๗๐
รวมคะแนนสอบกลางปี/ปลายปี					๓๐
รวมทั้งสิ้น					๑๐๐

หมายเหตุ

- **คะแนนสอบระหว่างปี** หมายถึง คะแนนสอบของภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเรียน รวมถึงคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๑ และ ๒
- **คะแนนสอบกลางปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
- **คะแนนสอบปลายปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒

โครงสร้างรายวิชา ท ๑๔๑๐๑ ภาษาไทย
รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง จำนวน ๔ หน่วยกิต

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษาและ การใช้ภาษาไทย มาตรา ก กา... จำไว้หนาไม่มีตัวสะกด	ท ๔.๑ ป.๔/๑	คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำใน มาตรา ก กา	๔	
๒	มาตราตัวสะกด... มีทั้งหมด ๘ มาตรา	ท ๔.๑ ป.๔/๑	ตัวสะกดเป็นส่วนประกอบหนึ่งของคำ เสียงตัวสะกดมี ๘ มาตรา บางมาตรามี พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดตัวเดียว บางมาตรามีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด หลายตัว	๔	
๓	ไตรยางศ์...สร้างคำ	ท ๔.๑ ป.๔/๑	พยัญชนะไทย ๔๔ ตัว แบ่งตามระดับ เสียงของพยัญชนะได้เป็นอักษรสูง อักษรกลาง และอักษรต่ำ ซึ่งเป็น หลักเกณฑ์หนึ่งที่ใช้ในการผันอักษร	๔	
๔	คำเป็น คำตาย... ดูง่ายไม่ยาก	ท ๔.๑ ป.๔/๑	คำที่ไม่มีตัวสะกดและประสมสระเสียง สั้นกับคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตรา กก กต กบ ทุกคำเรียกว่า คำเป็น ส่วนคำที่ ไม่มีตัวสะกดและประสมสระเสียงยาว รวมทั้งคำที่ประสมสระ -า -ใ -เ -า กับ คำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตรา กง กม เกย เกอว กน ทุกคำเรียกว่า คำตาย	๔	
๕	วรรณยุกต์...สิ่งสำคัญ ผัน อักษร	ท ๔.๑ ป.๔/๑	วรรณยุกต์มีทั้งเสียงและรูป คำทุกคำ มีเสียงวรรณยุกต์แม้จะไม่มี รูปวรรณยุกต์ ปรากฏ การผันคำตามเสียงวรรณยุกต์จะทำให้ คำเดิมมีเสียงเปลี่ยนไป และ ความหมายก็เปลี่ยนไปด้วย	๔	
๖	คำพ้อง... ต้องพิจารณา	ท ๔.๑ ป.๔/๑	คำพ้องมีทั้งคำที่เขียนเหมือนกันและ อ่านออกเสียงเหมือนกัน การฝึกอ่าน และเขียนเป็นประจำจะทำให้อ่าน เขียน และใช้คำต่าง ๆ สื่อสารได้ ถูกต้อง	๔	

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	คำนาม...ใช้เรียก ตามชื่อ	ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่ใช้เรียกชื่อคน พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่และสิ่งต่าง ๆ จัดเป็นคำนาม	๔	
๘	คำแทนชื่อ...นี่คือสรรพ นาม	ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่ใช้เรียกแทนคำนามในการสนทนา จัดเป็นคำสรรพนาม ซึ่งมีทั้งคำสรรพ นาม สำหรับใช้แทนผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่ กล่าวถึงคำสรรพนามช่วยให้การสื่อสาร กระชับ เพราะไม่ต้องกล่าวคำนามนั้น ซ้ำ	๔	
๙	คำกริยา...สื่ออาการ	ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่แสดงอาการหรือการกระทำของ นามและสรรพนามซึ่งเป็นประธานของ ประโยค เรียกว่า คำกริยา คำกริยาบาง คำมีใจความสมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องมี กรรมมาต่อท้าย แต่คำกริยาบางคำต้อง มีกรรมมาต่อท้ายจึงจะได้ใจความ สมบูรณ์	๔	
๑๐	คำวิเศษณ์... ขยายคำจำให้แน่น	ท ๔.๑ ป.๔/๒	คำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา ให้มีความหมายชัดเจนขึ้น เรียกว่า คำ วิเศษณ์ คำวิเศษณ์มักจะอยู่หลัง คำกริยาที่ขยาย ถ้าเป็นคำกริยากรรม คำวิเศษณ์ จะอยู่ หลังคำนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของ คำกริยานั้น	๔	
๑๑	อ่านเขียนอย่างไร...ต้องใช้ พจนานุกรม	ท ๔.๑ ป.๔/๓	พจนานุกรมใช้อ้างอิงการเขียนสะกดคำ การอ่านคำ ความหมายของคำ รวมทั้ง ชนิดและที่มาของคำ	๔	
๑๒	ภาษาไทยน่าเรียน...ฝึก เขียนด้วยประโยค	ท ๔.๑ ป.๔/๔	ประโยคเกิดจากการนำคำหรือกลุ่มคำ มาเรียบเรียงให้ได้ใจความเพื่อใช้ สื่อสาร	๔	
๑๓	กลอนสี่...วรรคละ สี่คำ จำได้ง่าย	ท ๔.๑ ป.๔/๕	กลอนสี่เป็นบทร้อยกรองที่มี ๔ วรรค วรรคละ ๔ คำ บทร้อยกรองจะมีสัมผัสระหว่างวรรค และระหว่างบททำให้เกิดความไพเราะ	๔	
๑๔	คำขวัญเตือนใจ... ให้ทำความดี	ท ๔.๑ ป.๔/๕	คำขวัญเป็นถ้อยคำที่มีเสียงคล้องจอง ทำให้ไพเราะ และมีความหมายกินใจ สามารถจดจำได้ง่าย	๔	
๑๕	คำพังเพยและสุภาษิต...ให้ ข้อคิดสอนใจ	ท ๔.๑ ป.๔/๖	คำพังเพยและสุภาษิตเป็นสำนวนที่ให้ ข้อคิด คติสอนใจในการดำเนินชีวิต ถ้อยคำมีลักษณะกระชับ กินใจ ไพเราะ	๔	

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๖	ภาษาไทยมาตรฐาน-ภาษา ถิ่น...บอกความเป็นไทย	ท ๔.๑ ป.๔/๗	ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเฉพาะ ท้องถิ่นคำที่มีความหมายอย่างเดียวกัน อาจใช้คำแตกต่างกันในแต่ละถิ่น การ เข้าใจความหมายของภาษาถิ่น ทำให้ การสื่อสารกับคนในท้องถิ่นดีขึ้น	๔	
๑๗	อ่านได้คล่อง... ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๔, ป.๔/๘ ท ๓.๑ ป.๔/๑	การอ่านบทร้อยแก้วได้ถูกต้องชัดเจน จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ผู้อ่าน สามารถจับใจความได้ถูกต้อง การอ่าน ออกเสียงบทร้อยกรองต้องแบ่งจังหวะ ให้ถูกต้อง การอ่านต้องมีเสียงสูงต่ำ หนักเบา เอื้อนเสียงเพื่อความไพเราะ การแยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นได้ อย่างถูกต้อง จะช่วยให้เป็นคนมีเหตุผล ไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย การมี มารยาทในการอ่าน ช่วยให้เป็นผู้อ่านที่ ดี และการอ่านมีประสิทธิภาพ	๙	
๑๘	เขียนชำนาญ... งานสร้างสรรค์	ท ๒.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ป.๔/๘	การคัดลายมือได้ถูกต้องตามหลักการ เขียนตัวอักษรไทยและสวยงามช่วยให้ อ่านง่าย และเป็นการเชิดชูภาษาไทย การเขียนสื่อสารต้องใช้คำให้ถูกต้อง เหมาะสม สามารถสื่อความหมายได้ ชัดเจน การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เป็นการจัด ข้อมูลอย่างมีระบบ ทำให้เข้าใจ เรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น การเขียนย่อความ เป็นการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่าน จะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องชัดเจน การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดา มารดา ควรใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสม การเขียนบันทึกจาก การศึกษาค้นคว้า ช่วยให้มีความรู้และ ประสบการณ์ในการเขียนเพิ่มมากขึ้น การเขียนรายงานเป็นการนำเสนอ ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า การเขียน ได้ถูกต้องครบถ้วนจะทำให้รายงานมี ความน่าเชื่อถือ ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย การ	๒๕	

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			เขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นการฝึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ การมีมารยาทในการเขียนจะช่วยให้การ ถ่ายทอดความรู้ และความคิดของผู้เขียน ไปสู่ผู้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ		
๑๙	ฟัง ดู รู้สนทนา...ภาษา สื่อสาร	ท ๓.๑ ป.๔/๒, ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๕, ป.๔/๖	การพูดสรุปความจากการฟังและดู เป็น การพูดใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้พูด ต้องฟังและดูเรื่องนั้นอย่างตั้งใจ และมี วิจารณ์ญาณจึงจะทำให้พูดสรุปความได้ดี การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และ ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ต้อง พูดอย่างมีเหตุผล สุภาพ และมีมารยาท จึงจะเกิดประโยชน์ต่อผู้พูด และผู้ฟัง การ ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลจาก เรื่องที่ฟังและดู ทำให้วิเคราะห์ความ น่าเชื่อถือ และสรุปใจความสำคัญของ เรื่องได้ การพูดรายงานเป็นการนำเสนอ ข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่าง ถูกต้องให้ผู้ฟังเข้าใจ ผู้พูดรายงานต้องมี ทักษะในการพูด การพูดรายงานนั้นจึงจะ สัมฤทธิ์ผล และได้รับประโยชน์อย่าง เต็มที่ การมีมารยาทในการฟัง การดูและ การพูด ทำให้ได้รับความรู้ที่ดี มีประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	๑๖	

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	วรรณคดีและวรรณกรรม บทละครเรื่อง เงาะป่า	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗, ท ๕/๑ ป.๔/๒, ป.๔/๔	บทละครเรื่อง เงาะป่า พระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวนี้ มีเค้าเรื่องจริงของเงาะซา โก ซึ่งอาศัยอยู่แถบจังหวัดพัทลุง ใน เนื้อเรื่องมีการใช้ภาษาก้อยที่เป็นภาษา เงาะด้วย	๘	
๒	พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗ ท ๕/๑ ป.๔/๒, ป.๔/๔	เรื่องพระอภัยมณี เป็นนิทานคำกลอน ที่สุนทรภู่แต่งได้อย่างสนุกสนาน เรื่องราวการผจญภัยล้นน้ำตื้นตัน ชวนให้ติดตาม และตื่นตาตื่นใจไปกับ จินตนาการของกวี	๖	
๓	นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗ ท ๕/๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒	นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง น้ำผึ้งหยด เดียวก่อเหตุ แสดงถึงสาเหตุเพียง เล็กน้อยที่ทำให้เกิดเรื่องราวใหญ่โต เพราะความขาดสติยั้งคิด	๔	
๔	บทเห่กล่อม พระบรรทมเห่เรื่อง จับระบำ	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗ ท ๕.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๔	บทเห่กล่อมพระบรรทม เห่เรื่อง จับ ระบำ เป็นผลงานประพันธ์ของสุนทรภู่ เนื้อเรื่องกล่าวถึงนางเมขลากับบราหมณ์ ซึ่งเป็นตำนานการเกิดฟ้าแลบ ฟ้าร้อง และฟ้าผ่าตามความเชื่อของไทย	๔	
๕	นิราศเดือน	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๔, ป.๔/๖, ป.๔/๗ ท ๕.๑ ป.๔/๒, ป.๔/๔	นิราศเดือนของนายมี เป็นวรรณคดี ที่ กล่าวถึงประเพณีไทยทั้ง ๑๒ เดือน โดยบรรยายให้เห็นถึงวิถีชีวิตและความ เป็นไทย	๖	
๖	คำประพันธ์สุภาษิต...ให้ ข้อคิดสอนใจ	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗ ท ๕.๑ ป.๔/๒, ป.๔/๔	ความดีที่เรากระทำไว้ จะทำให้ผู้อื่น จดจำเราตลอดไป	๔	

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	บทละครพูดคำกลอน เรื่อง พระร่วง	ท ๑.๑ ป.๔/๓, ป.๔/๕, ป.๔/๖, ป.๔/๗ ท ๕.๑ ป.๔/๑, ป.๔/๒, ป.๔/๔	บทละครพูดคำกลอนเรื่อง พระร่วง พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎ- เกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นวรรณคดีที่มีเนื้อหา ยกย่องวีรบุรุษ ปลุกฝังความรักชาติ และแสดงให้เห็น พลังของความสามัคคี	๖	
๘	เพลงพื้นบ้าน	ท ๕.๑ ป.๔/๓	เพลงพื้นบ้านจะใช้คำภาษาถิ่นเป็นเนื้อ ร้อง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น	๔	
๙	บทอาขยาน	ท ๕.๑ ป.๔/๔	การท่องจำบทอาขยาน นอกจากจะ ช่วยฝึกความจำ แล้วยังเป็นการปลุกฝังความคิดและคำ สอนดี ๆ ให้ฝังแน่นอยู่ในตัวเราด้วย	๔	
เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา					๑๖๐
คะแนนระหว่างเรียน					๗๐
รวมคะแนนสอบกลางปี/ปลายปี					๓๐
รวมทั้งสิ้น					๑๐๐

หมายเหตุ

- **คะแนนสอบระหว่างปี** หมายถึง คะแนนสอบของภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเรียน รวมถึงคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๑ และ ๒
- **คะแนนสอบกลางปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
- **คะแนนสอบปลายปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒

โครงสร้างรายวิชา ท ๑๕๑๐๑ ภาษาไทย
 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง จำนวน ๔ หน่วยกิต

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
๑	หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย บุพพท...นำหน้าคำ สื่อสัมพันธ์	ท ๔.๑ ป. ๕/๑	คำบุพพทอยู่หน้าคำนามหรือคำสรรพนามในประโยคเพื่อบอกเวลา บอกตำแหน่งที่ตั้ง สถานที่ บอกความเป็นเจ้าของ บอกความเกี่ยวข้อง บอกผู้รับผล บอกความมุ่งหมาย บอกสาเหตุ ทำให้ประโยคสื่อสารนั้นมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น	๔	
๒	คำเชื่อม... สะพานประสาน ความหมาย	ท ๔.๑ ป. ๕/๑	คำสันธานใช้เชื่อมคำ กลุ่มคำ หรือประโยคเข้าด้วยกัน เพื่อให้แสดงความหมายคล้ายตามกัน แตกต่างกัน ให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นเหตุเป็นผลกันตามจุดประสงค์ของผู้สื่อสาร	๔	
๓	คำอุทาน...สื่อสารอารมณ์	ท ๔.๑ ป. ๕/๑	คำอุทานเป็นเสียงที่เปล่งออกมาแตกต่างจากเสียงของคำทั่ว ๆ ไปทำให้ทราบอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยไม่เน้นความหมายของคำ	๔	
๔	ภาษาไทยน่าเรียน... ฝึกเขียนประโยค	ท ๔.๑ ป. ๕/๒	การสื่อสารในชีวิตประจำวันต้องใช้ประโยคเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้น การรู้จักจำแนกและเรียบเรียงประโยคให้ถูกต้องมีส่วนประกอบของประโยคครบถ้วนสมบูรณ์จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ	๔	
๕	ภาษาถิ่น... บอกความเป็นไทย	ท ๔.๑ ป. ๕/๓	ภาษาไทยในแต่ละท้องถิ่นมีการใช้ถ้อยคำสำนวนที่แตกต่างกัน การรู้และเข้าใจความหมายของคำจะทำให้การสื่อสารดียิ่งขึ้น	๕	
๖	ใช้ให้ถูกพึงจำ... คำราชาศัพท์	ท ๔.๑ ป. ๕/๔	คำราชาศัพท์เป็นคำในภาษาไทยที่ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลระดับต่าง ๆ	๕	
๗	คำในภาษาไทย... ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ	ท ๔.๑ ป. ๕/๕	ภาษาไทยมีการนำคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้เป็นจำนวนมากเราควรทราบที่มาของคำเรียนรู้ การอ่าน การเขียน และการใช้คำเหล่านั้นให้ถูกต้อง	๕	
๘	กาพย์ยานีลำนานา... สิบเอ็ดคำจำได้ง่าย	ท ๔.๑ ป. ๕/๖	กาพย์ยานี ๑๑ นิยมใช้ในการแต่งพรรณนาเรื่องต่าง ๆ ลักษณะของคำประพันธ์ทำให้บทร้อยกรองมีความไพเราะ งดงาม สละสลวย ผู้อ่านจดจำได้ง่ายและเกิดจินตนาการตามเนื้อเรื่องเป็นอย่างดี	๕	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๙	สำนวน คำพังเพย สุภาษิต...ให้ข้อคิด สอนใจ	ท ๔.๑ ป. ๕/๗	การใช้สำนวนได้ถูกต้องทำให้ สื่อความหมายชัดเจน ได้เรียนรู้ ความงดงามของภาษาไทย และเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย	๕	
๑๐	อ่านได้คล่อง... ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔, ป. ๕/๕, ป. ๕/๖, ป. ๕/๗, ป. ๕/๘	๑. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วได้ถูกต้องตาม อักขรวิธี โวหารและประเภทของงานเขียน จะทำให้เกิดความไพเราะ การอ่านมี ประสิทธิภาพ ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ชัดเจน ๒. การอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเป็นทำนอง เสนาะได้ถูกต้องตามอักขรวิธีและฉันทลักษณ์ ของบทร้อยกรองนั้น ๆ รู้จักทอดจังหวะ เอื้อน เสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อหา จะทำให้ผู้ฟัง เข้าใจเรื่องได้ชัดเจน และบทร้อยกรอง นั้นมีความไพเราะยิ่งขึ้น ๓. การอ่านจับใจความโดยสามารถแยก ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสรุปความจาก การอ่านทำให้เรามีเหตุผลไม่หลงเชื่อสิ่งต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ รู้จักเลือก พิจารณานำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการ การดำเนินชีวิต ๔. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบายคำสั่ง ข้อแนะนำ ให้เข้าใจชัดเจนเสียก่อนจะทำให้ ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง ทำงานอย่างมี ประสิทธิภาพและปลอดภัยในการใช้งาน ๕. การเลือกอ่านหนังสือให้เหมาะสมกับความ ต้องการและวัยทำให้ได้รับคุณค่าสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ๖. การมีมารยาทในการอ่านทำให้เป็นที่ น่าชื่นชมต่อผู้พบเห็น	๒๕	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๑	เขียนชำนาญ... งานสร้างสรรค์	ท ๒.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔, ป. ๕/๕, ป. ๕/๖, ป. ๕/๗, ป. ๕/๘, ป. ๕/๙	๑. การคัดลายมือเป็นการฝึกเขียนตัวอักษรไทยให้สวยงามและถูกต้อง ๒. การเขียนสื่อสารควรเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้องเหมาะสมกับงานเขียนประเภทนั้น ๆ จึงจะสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ ๓. แผนภาพโครงเรื่องใช้ในการวางโครงเรื่องที่มีการดำเนินเรื่องเป็นไปตามลำดับเหตุการณ์ ส่วนแผนภาพความคิดใช้ในการวางโครงเรื่องที่มีความคิดรวบยอดเป็นสำคัญ การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดมาใช้ในการงานเขียนทำให้งานเขียนมีคุณภาพ และได้ความครบถ้วนสมบูรณ์ ๔. ย่อความเป็นการนำใจความสำคัญของแต่ละตอนจากเรื่องที่อ่านมาเรียบเรียงใหม่เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสารได้ง่ายยิ่งขึ้น ๕. การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ ต้องใช้ภาษาที่สุภาพ แสดงถึงความเคารพให้เหมาะสมกับบุคคล ๖. การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบโดยใช้เหตุผลประกอบ ซึ่งทำให้ผู้อ่านได้รับทราบข้อมูลและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ๗. การกรอกแบบรายการต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์และสะดวกในการติดต่อทำธุรกรรม ๘. การเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ดี ต้องหมั่นฝึกการคิด การสังเกต และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ๙. การมีมารยาทในการเขียนจะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจสารที่ผู้เขียนถ่ายทอดได้ง่ายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	๓๕	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑๒	ฟัง ดู รู้สนทนา... ภาษาสื่อสาร	ท ๓.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔, ป. ๕/๕	๑. การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และ ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ควรพิจารณาอย่าง รอบคอบก่อนพูดเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น เพราะในเรื่องเดียวกันแต่ละคนอาจมีมุมมองและ ความคิดเห็นแตกต่างกันได้ ๒. การตั้งคำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้สามารถ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของเรื่อง และ นำความรู้หรือข้อคิดที่ได้รับไปใช้เป็นประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน ๓. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและ ดูในชีวิตประจำวันต้องใช้เหตุผล มีข้อเท็จจริงและหลักฐานมาประกอบ ๔. การพูดรายงานตามหลักการที่ถูกต้องจะทำให้ การนำเสนอข้อมูลมีความน่าสนใจและผู้ฟังได้รับ ประโยชน์จากการฟังนั้น ๕. การมีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ทำ ให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพและเป็น มารยาททางสังคมที่พึงปฏิบัติ	๑๕	
๑	วรรณคดี และวรรณกรรม บทละครนอก เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๕, ป. ๕/๗ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔	บทละครนอก เรื่อง สังข์ทอง ตอนกำเนิดพระสังข์ แสดงให้เห็นถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูกไม่ว่าลูกจะ เกิดมาเป็นเช่นไรก็ยอมเป็นที่รักตั้งดวงใจของแม่ เสมอ นอกจากนั้น ยังแสดงถึงความกตัญญูกตเวทิตะ ของพระสังข์ที่รู้จักช่วยเหลือแบ่งเบาภาระของแม่ เท่าที่เด็กจะทำได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกทุกคนควร ประพฤติปฏิบัติตาม	๘	
๒	ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๕, ป. ๕/๗ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓	เรื่อง ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท แสดงให้เห็น ถึงคุณธรรมและคุณลักษณะพิเศษของมะกะโท ซึ่ง จะเป็นผู้นำในภายหน้า เช่น ความกตัญญูความ จงรักภักดี ความเมตตา ความมานะอดทน สติปัญญาไหวพริบอันชาญฉลาด มองเห็นการณ์ ไกล และรู้จักแก้ปัญหาเมื่อเกิดเหตุยุ่งยากต่าง ๆ นอกจากจะได้รับความเพลิดเพลินจากเนื้อเรื่อง แล้ว ยังได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวใน ประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไทยในอดีต รวมทั้งข้อคิดต่าง ๆ ที่นำไปใช้ในชีวิตจริงได้เป็นอย่างดีสิ่งเหล่านี้คือ ประโยชน์หลายประการที่ได้รับจากวรรณคดี	๘	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๓	กระเช้าสีดา	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๕, ป. ๕/๗ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓	นิทานเรื่อง กระเช้าสีดา มีเนื้อเรื่อง สนุกสนาน ใช้ภาษาบรรยายได้สละสลวย ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย เหมาะสำหรับเด็ก แฝงแนวคิดใน เรื่องผลของการทำความดี คือ การเชื่อฟังผู้ใหญ่ ความมีน้ำใจ และความสุภาพอ่อนโยน ซึ่งนักเรียน ควรนำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ให้สม่ำเสมอจนเป็นนิสัย	๖	
๔	บทประพันธ์ ร้อยกรองสุภาพ	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๕, ป. ๕/๗ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔	บทประพันธ์ร้อยกรองสุภาพมีคุณค่าด้าน วรรณศิลป์และให้คติสอนใจเพื่อประพฤติในสิ่งที่ ถูกต้องดีงาม ผู้นำไปปฏิบัติย่อมประสบความสำเร็จ ความเจริญในการดำเนินชีวิต	๔	
๕	โคลงโลกนิติ	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๕, ป. ๕/๗ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔	คำสอนจากโคลงโลกนิติ พระนิพนธ์ของสมเด็จพระ กรมพระยาเดชาดิศร ที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้รวบรวมไว้เป็นคำ สอนที่เหมาะสมจะนำไป ใช้เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตปัจจุบันได้ อย่างดี ทั้งให้ข้อคิดเตือนใจ สำหรับตนเอง หรือใช้แนะนำ สั่งสอนผู้อื่น คำสอนในโคลงโลกนิติจึงทรงคุณค่า เสมอสำหรับผู้ประพฤติปฏิบัติตาม	๖	
๖	นิทานคติธรรม เรื่อง พญาช้าง ผู้เสียสละ	ท ๑.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๕, ป. ๕/๗ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓	นิทานคติธรรม เรื่อง พญาช้างผู้เสียสละ ให้คิดว่า “ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ในสังคมย่อมมีทั้งคนดีและคนชั่ว เราจึงควรนำคุณธรรมของคนดีมา เป็นแบบอย่าง พร้อมทั้งใช้สติปัญญาพิจารณาให้ รู้ทันเล่ห์เหลี่ยมของคนชั่วเพื่อหลีกเลี่ยงการคบหา อันอาจจะนำภัยมาสู่ตนเอง	๔	
๗	เพลงชาติไทย	ท ๑.๑ ป. ๕/๕ ท ๕.๑ ป. ๕/๑, ป. ๕/๒, ป. ๕/๓, ป. ๕/๔	เพลงชาติเป็นเพลงประจำชาติ ที่ แสดงถึงความเป็นชาติ เอกราช ศิลปวัฒนธรรม และลักษณะนิสัย ของชนในชาติ เราจึงควรรู้ประวัติ ตระหนักถึง ความสำคัญของเพลงชาติ และร้องเพลงชาติไทย อย่างภาคภูมิใจ	๔	

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๘	บทอาขยาน	ท ๕.๑ ป. ๕/๔	การท่องจำบทอาขยานสามารถนำไปใช้อ้างอิงและ นำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต	๔	
เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา					๑๖๐
คะแนนระหว่างเรียน					๗๐
รวมคะแนนสอบกลางปี/ปลายปี					๓๐
รวมทั้งสิ้น					๑๐๐

หมายเหตุ

- คะแนนสอบระหว่างปี หมายถึง คะแนนสอบของภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเรียน รวมถึงคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๑ และ ๒
- คะแนนสอบกลางปี หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
- คะแนนสอบปลายปี หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒

โครงสร้างรายวิชา ท ๑๖๑๐๑ ภาษาไทย
 รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เวลา ๑๖๐ ชั่วโมง จำนวน ๔ หน่วยกิต

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลาเรียน (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๑	หลักภาษา และการใช้ภาษาไทย คำนาม...ใช้เรียกตามชื่อ	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำนามเป็นคำชนิดหนึ่งที่ใช้เรียก คน พืช สัตว์ สิ่งของ และสถานที่ คำนามทำหน้าที่เป็นได้ทั้งประธานและกรรมในประโยคซึ่งใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน	๔	
๒	คำแทนชื่อ... นี่คือสรรพนาม	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำสรรพนามเป็นคำที่ใช้แทนคำนามเพื่อไม่ต้องกล่าวคำนามนั้นซ้ำอีก คำสรรพนามเป็นคำที่ต้องใช้ในการสนทนาในชีวิตประจำวัน จึงต้องเลือกใช้กับบุคคลต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสม	๔	
๓	คำกริยา...สื่ออาการ	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำกริยาเป็นคำที่แสดงอาการหรือสภาพ หรือการกระทำของประธานในประโยค ซึ่งเป็นคำนามหรือคำสรรพนาม ประโยคทุกประโยคจะต้องมีคำกริยา	๔	
๔	ขยายคำ...ควรจำ คำวิเศษณ์	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำวิเศษณ์เป็นคำที่ใช้ขยายหรือประกอบคำอื่นคือคำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือ คำวิเศษณ์ด้วยตนเองเพื่อให้ได้ใจความชัดเจนยิ่งขึ้น	๔	
๕	บุพบท...จดจำ นำหน้าคำหรือข้อความ	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำบุพบททำหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือกลุ่มคำเพื่อบอกเวลา ตำแหน่ง ที่ตั้ง สถานที่ ความเป็นเจ้าของ ความเกี่ยวข้อง หรือความประสงค์ จึงควรเลือกใช้คำ บุพบทแต่ละชนิดให้ถูกต้องและเหมาะสม	๔	

๖	คำสันธาน...สะพานเชื่อม คำและประโยค	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำสันธานใช้เชื่อมคำ ประโยค หรือ ข้อความให้มีความต่อเนื่องกัน ประโยค ที่มีคำสันธานจะสามารถแยกเป็นประโยค ย่อยได้ คำสันธานทำให้ประโยคหรือ ข้อความสละสลวยขึ้น	๔	
๗	คำอุทาน... สื่อสารอารมณ์	ท ๔.๑ ป. ๖/๑	คำอุทานใช้แทนอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้พูด ทำให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่พูดชัดเจน ยิ่งขึ้น	๔	
๘	ระดับภาษา ราชศัพท์ ภาษาถิ่น...ใช้ให้เคยชินและ เหมาะสม	ท ๔.๑ ป. ๖/๒	การเลือกใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคล ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมเป็นการอนุรักษ์ วัฒนธรรมทางภาษาซึ่งเป็นเอกลักษณ์ อย่างหนึ่งของชาติ	๖	
๙	คำในภาษาไทย... ที่นำมาใช้จาก ภาษาต่างประเทศ	ท ๔.๑ ป. ๖/๓	การรู้ลักษณะของคำและความหมายของ คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาทำให้ อ่าน เขียน และเข้าใจข้อความต่าง ๆ ได้ ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น	๔	
๑๐	สังเกตอย่างไร...ประโยค ชนิดใด หรือกลุ่มคำ	ท ๔.๑ ป. ๖/๔	ประโยคใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การใช้ ประโยคได้ถูกต้องจะทำให้การสื่อสารมี ประสิทธิภาพ	๔	
๑๑	กลอนสุภาพ...ซาบซึ้งใจ	ท ๔.๑ ป. ๖/๕	การแต่งบทร้อยกรองต้องคำนึงถึงลักษณะ และข้อกำหนดของบทร้อยกรองแต่ละ ประเภท รู้จักเลือกสรรถ้อยคำที่มี ความหมายและเสียงคล้องจองเหมาะสม มาใช้ จึงจะทำให้บทร้อยกรองนั้นไพเราะ สละสลวย	๔	
๑๒	สำนวนไทย...สอนใจ ให้คิด	ท ๔.๑ ป. ๖/๖	คำพังเพยและสุภาษิตเป็นสำนวนไทยที่มี ความหมายในเชิงเปรียบเทียบและให้คติ สอนใจ	๔	

๑๓	อ่านคล่อง...ต้องรู้วิธี	ท ๑.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔, ป. ๖/๕, ป. ๖/๖, ป. ๖/๗, ป. ๖/๘, ป. ๖/๙	๑. การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วต้องออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจนตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนเหมาะสม ใช้น้ำเสียงน่าฟัง มีเสียงหนักเสียงเบา การอ่านนั้นจึงจะมีประสิทธิภาพ เกิดความน่าสนใจ ผู้ฟังสามารถจับใจความได้ง่ายและถูกต้อง ๒. การอ่านออกเสียงบทร้อย-กรองได้ถูกต้องตามลักษณะ คำประพันธ์และอักขรวิธี รู้จักเอื้อนเสียง แสดงอารมณ์ตามเนื้อหาความ จะทำให้บทร้อย-กรองนั้นเกิดความไพเราะน่าฟังยิ่งขึ้น	๒๕	
			๓. การฝึกฝนการอ่านจับใจความตามหลักเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอจะทำให้เข้าใจสาระสำคัญของเรื่องได้ถูกต้องและอ่านเรื่องได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ๔. การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตามอย่างถูกต้องจะทำให้ได้รับประโยชน์ในการนำไปใช้อย่างเต็มที่ ๕. การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟทำให้เข้าใจความหมายรวดเร็วชัดเจนยิ่งขึ้นและนำไปใช้ประโยชน์ได้ง่าย ๖. การอ่านหนังสือไม่ว่าจะเป็นหนังสือประเภทใด ล้วนแต่มีความสำคัญในการสร้างพฤติกรรมแห่งการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ๗. การมีมารยาทในการอ่าน แสดงถึงอุปนิสัยที่ดีซึ่งน่าชื่นชม		

๑๔	เขียนชำนาญ... งานสร้างสรรค์	ท ๒.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔, ป. ๖/๕, ป. ๖/๖, ป. ๖/๗, ป. ๖/๘, ป. ๖/๙	๑. การคัดลายมือเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาลายมือและเขียน หนังสือให้ถูกต้อง ลายมือที่อ่านง่าย เป็น ระเบียบเรียบร้อย สะอาด นอกจากทำให้ ผู้อ่านสบายตา เกิดความรู้สึกอยากอ่าน ข้อความ	๓๑	
			นั้นแล้วยังแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความ ตั้งใจ และมีมารยาทที่ดีในการเขียน ๒. การเขียนสื่อสารต้องใช้ถ้อยคำ สำนวน ภาษา รวมทั้งรูปแบบให้ถูกต้องเหมาะสม เพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตาม วัตถุประสงค์ ๓. การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและ แผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน จะช่วยให้การนำเสนอข้อมูลมีระบบ งาน เขียนมีประเด็นชัดเจนและได้ความ ครบถ้วนสมบูรณ์ ๔. การเขียนเรียงความมีรูปแบบเฉพาะคือ มีคำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป เป็นการเขียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ไปยังผู้อ่าน ๕. การเขียนย่อความเป็นการนำใจความ สำคัญของเนื้อเรื่องแต่ละย่อหน้ามาเรียบ เรียงใหม่ให้ต่อเนื่องกัน ซึ่งจะช่วยให้การ สื่อสารเกิดความเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น ๖. การเขียนจดหมายส่วนตัว เพื่อใช้ ติดต่อสื่อสารกับบิดา มารดา		

			ญาติพี่น้อง หรือเพื่อน ควรเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์ จะทำให้การสื่อสารนั้น ประสบผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ ๗. การกรอกแบบรายการได้ครบถ้วน ถูกต้องด้วยลายมือที่อ่านง่าย สะอาด เรียบร้อย จะทำให้การติดต่อสื่อสารกับ หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ประสบ ความสำเร็จ ๘. การเขียนเรื่องตามจินตนาการ ต้องมี ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างดี จากนั้นจึง วางโครงเรื่องที่สนุกและน่าสนใจ แล้วเรียบ เรียงเรื่องโดยใช้สำนวนภาษาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเกิดความรู้สึก คล้อยตามเนื้อเรื่องที่อ่าน ๙. การมีมารยาทในการเขียนจะช่วยให้ การถ่ายทอดความรู้และความคิดของ ผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านมีประสิทธิภาพและ ประสบผลสำเร็จ		
๑๕	ฟัง ดู รู้ สันทนา...ภาษา สื่อสาร	ท ๓.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔, ป. ๖/๕, ป. ๖/๖	๑.การพูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู ต้องฟัง และดูเรื่องนั้นให้ตลอด จึงจะสามารถพูด ได้ถูกต้อง และนำความรู้หรือข้อคิดไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ได้ ๒. การตั้งคำถามและตอบคำถามเชิง เหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้สามารถ วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ เพื่อนำความรู้ และข้อคิดที่ได้จากเรื่องนั้นไปปฏิบัติให้เกิด ประโยชน์ ๓. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจาก สื่อโฆษณา ต้องใช้ข้อมูลและเหตุผล ประกอบ เพื่อจะได้เลือกซื้อสินค้าที่มี คุณภาพหรือใช้บริการตามที่ต้องการอย่าง คุ้มค่า	๑๗	

			๔. การพูดรายงานที่ดีทำให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าสนใจ ผู้ฟังได้รับความรู้และประโยชน์จากการฟัง ๕. การพูดโน้มน้าวเป็นการพูดจูงใจหรือเชิญชวนให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกลอยตามหรือเกิดกำลังใจในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ๖. การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูดจะทำให้รับสารและส่งสารได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เป็นที่ชื่นชมของผู้ที่พบเห็น		
๑	วรรณคดีและวรรณกรรม บทละครเรื่อง รามเกียรติ์ ตอน ศีกไผ่ยราพ	ท ๑.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๕, ป. ๖/๘ ท ๕.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔	รามเกียรติ์ เป็นวรรณคดีไทยที่มีเค้าโครงเรื่องมาจากรามายณะของอินเดีย เนื้อเรื่องเป็นการทำสงครามอันยืดเยื้อระหว่างมนุษย์ ลิง และยักษ์ มีความสนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ โดยมีแก่นสำคัญของเรื่องคือธรรมะย่อมชนะอธรรม	๘	
๒	นิทานทองอิน ตอน นากพระโขนงที่สอง	ท ๑.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๓, ป. ๖/๕, ป. ๖/๘ ท ๕.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๓	นิทานทองอิน ตอนนากพระโขนงที่สอง สะท้อนให้เห็น การเกิดข่าวลือขึ้นในสังคม แม้กระทั่งได้เห็นสิ่งนั้นด้วยตาก็อาจไม่ใช่ความจริง ยิ่งผู้รับข่าว สารต้องมีวิจารณญาณไตร่ตรองเพื่อไม่ให้หลงผิด หรือตกเป็นเหยื่อของผู้ไม่หวังดี	๗	
๓	บทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม	ท ๑.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๕, ป. ๖/๘ ท ๕.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔	บทเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน เป็นวรรณคดีที่สะท้อนความเป็นไทยอย่างเด่นชัด ทั้งสภาพสังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ และยังสะท้อนความจริงของชีวิตที่ต้องพบกับความทุกข์ ความเสียใจ ความพลัดพราก สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นคุณค่าของวรรณคดี ที่ผู้อ่านจะได้รับ	๖	

๔	สุภาชิตสอนหญิง	ท ๑.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๕, ป. ๖/๘ ท ๕.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔	สุภาชิตสอนหญิง เป็นวรรณคดีคำสอนแก่ หญิงไทย ให้คติเตือนใจ แนวทางในการ ประพฤติปฏิบัติตนทั้งทางกาย วาจา ใจที่ดี งาม สอดคล้องกับค่านิยมและ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ซึ่งยังคง ทันสมัยและใช้ได้ตลอดกาล	๕	
๕	คำกลอนสอนสุภาชิต... ให้ข้อคิดสอนใจ	ท ๑.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๒, ป. ๖/๕, ป. ๖/๘ ท ๕.๑ ป. ๖/๑, ป. ๖/๓, ป. ๖/๔	การนำข้อคิดจากคำกลอน สุภาชิตไปปฏิบัติทำให้เกิด ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ประจำวัน และการอยู่ร่วมกัน ในสังคม	๔	
๖	นิทานพื้นบ้าน และเพลงพื้นบ้าน	ท ๕.๑ ป. ๖/๒	การศึกษาค้นคว้านิทานพื้นบ้านและเพลง พื้นบ้านเป็นการอนุรักษ์และสืบทอดภูมิ ปัญญาและมรดกทางวัฒนธรรมไทยแขนง หนึ่ง	๓	
๗	บทอาขยาน	ท ๕.๑ ป. ๖/๔	การท่องจำบทอาขยานเพื่อนำไปใช้อ้างอิง และนำข้อคิดไปเป็นแนวทางในการดำเนิน ชีวิต	๔	
เวลาเรียนตลอดปีการศึกษา					๑๖๐
คะแนนระหว่างเรียน					๗๐
รวมคะแนนสอบกลางปี/ปลายปี					๓๐
รวมทั้งสิ้น					๑๐๐

หมายเหตุ

- **คะแนนสอบระหว่างปี** หมายถึง คะแนนสอบของภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ระหว่างเรียน รวมถึงคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๑ และ ๒
- **คะแนนสอบกลางปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๑
- **คะแนนสอบปลายปี** หมายถึง คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ ๒

ส่วนที่ ๔

เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบึงเขาย้อย (คงพันธุ์อุปถัมภ์) (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๓)ตามหลักสูตรแกนกลาง
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กำหนดเกณฑ์สำหรับการจบการศึกษา ไว้ดังนี้

เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

๑. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติมตามที่กำหนด และมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐานผ่าน
ทุกรายวิชา
๒. ผู้เรียนต้องมียุทธศาสตร์การเรียนรู้ คติวิเคราะห์ และเขียน ระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป
๓. ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ระดับ “ผ่าน” ขึ้นไป
๔. ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและได้รับการตัดสินผลการเรียน “ผ่าน” ทุกกิจกรรม

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนา
ผู้เรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับ
การพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัด เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ของผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน
ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนา
คุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทาง
การเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา และเรียนรู้อย่างเต็มตาม
ศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ประกอบด้วย ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับ
เขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนดำเนินการ
เป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต
การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอน
เป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีผ่าน
ตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด
นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และ
ตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำ และดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัดในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมิน ผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุน การตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ

ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบ ทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษา ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง เป็น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา ให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติ ที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

๑. การตัดสิน การให้ระดับ และการรายงานผลการเรียน

๑.๑ การตัดสินผลการเรียน

ในการตัดสินผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก และต้องเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องในแต่ละภาคเรียน รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

ระดับประถมศึกษา

- (๑) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- (๒) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
- (๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา
- (๔) ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

ในการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การพิจารณาเลื่อนชั้น ถ้าผู้เรียนมีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย และสถานศึกษาพิจารณาเห็นว่าสามารถพัฒนาและสอนซ่อมเสริมได้ ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาที่จะผ่อนผันให้เลื่อนชั้นได้ แต่หากผู้เรียนไม่ผ่านรายวิชาจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑.๒ การให้ระดับผลการเรียน

ระดับประถมศึกษา ในการตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียนหรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นระบบตัวเลข ระบบตัวอักษร ระบบร้อยละ และระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน

- (๑) การใช้ระดับผลการเรียน โรงเรียนกำหนดให้การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ	ระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐาน		
		๕ ระดับ	๔ ระดับ	๒ ระดับ
๔	๘๐ - ๑๐๐	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ผ่าน
๓.๕	๗๕ - ๗๙	ดี	ดี	
๓	๗๐ - ๗๔			
๒.๕	๖๕ - ๖๙	พอใช้	ผ่าน	
๒	๖๐ - ๖๔			
๑.๕	๕๕ - ๕๙	ผ่าน		
๑	๕๐ - ๕๔			
๐	๐ - ๔๙	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน

การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์นั้น ให้ระดับผล การประเมินเป็น “ดีเยี่ยม ดี และ ผ่าน”

(๒) การสรุปผลการประเมินการอ่าน คิทธิวิเคราะห์และเขียน เพื่อการเลื่อนระดับชั้นและจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับและความหมายของแต่ละระดับดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิทธิวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ
ดี	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิทธิวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ผ่าน	หมายถึง	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิทธิวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง	ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิทธิวิเคราะห์และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

(๓) การสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกคุณลักษณะ เพื่อการเลื่อนระดับชั้นและการจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับความหมายของแต่ละระดับดังนี้

ดีเยี่ยม	หมายถึง	นักเรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัยและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕ - ๘ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก (๑) ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ (๒) ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๔ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน หรือ (๓) ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใด ได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน
ผ่าน	หมายถึง	นักเรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่โรงเรียนกำหนดโดยพิจารณาจาก (๑) ได้ผลการประเมินระดับผ่าน จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน หรือ (๒) ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน ๔ คุณลักษณะและไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับผ่าน
ไม่ผ่าน	หมายถึง	นักเรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่โรงเรียนกำหนด โดยพิจารณาจากมีผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะ

(๔) การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ การปฏิบัติกิจกรรมและผลงานของนักเรียนต้องผ่านร้อยละ ๗๐ และให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน โดยให้ใช้ตัวอักษรแสดงผลการประเมินดังนี้

“ผ” หมายถึง นักเรียนมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานผ่านเกณฑ์

“มผ” หมายถึง นักเรียนมีเวลาการเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติกิจกรรมและมีผลงานไม่ผ่านเกณฑ์ ในกรณีที่นักเรียนได้ผลการเรียน “มผ” ให้ครูผู้สอนจัดซ่อมเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมในส่วนที่ นักเรียนไม่ได้เข้าร่วม หรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลการเรียนจากไม่ผ่านเป็นผ่าน ทั้งนี้ต้อง ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น

การสอนซ่อมเสริมเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้และเป็นการให้โอกาสแก่นักเรียนได้มี เวลาเรียนรู้สิ่งต่างๆ เพิ่มขึ้น จนสามารถบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ การสอนซ่อมเสริม เป็นเป็นการสอนเพื่อแก้ไข ข้อบกพร่อง กรณีที่นักเรียนมีความรู้ ทักษะกระบวนการ หรือเจตคติ/คุณลักษณะ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด การ ดำเนินการสอนซ่อมเสริมนั้น ให้ครูผู้สอนจัดสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนปกติ เพื่อ พัฒนาให้นักเรียนสามารถบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เป็นการให้โอกาสแก่นักเรียนได้ เรียนรู้และพัฒนา โดยจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

๑.๓ การรายงานผลการเรียน

การรายงานผลการเรียน เป็นการสื่อสารให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของ ผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาต้องสรุปผลการประเมินและจัดทำเอกสารรายงานให้ผู้ปกครองทราบเป็นระยะ ๆ หรืออย่างน้อยภาค เรียนละ ๑ ครั้ง

การรายงานผลการเรียน สามารถรายงานเป็นระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนที่สะท้อนมาตรฐานการ เรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้

๒. เกณฑ์การจบการศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดเกณฑ์กลางสำหรับการจบการศึกษาเป็น ๑ ระดับ คือ ระดับ ประถมศึกษา

๒.๑ เกณฑ์การจบระดับประถมศึกษา

(๑) ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐาน และรายวิชา/กิจกรรมเพิ่มเติม ตามโครงสร้างเวลาเรียนที่หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

(๒) ผู้เรียนต้องมีผลการประเมินรายวิชาพื้นฐาน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

(๓) ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่ สถานศึกษากำหนด

(๔) ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษา กำหนด

(๕) ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษา กำหนด

สำหรับการจบการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น การศึกษาเฉพาะทาง การศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ การศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส การศึกษาตามอัธยาศัย ให้คณะกรรมการของสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักเกณฑ์ในแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและขอกลับเข้ารับการศึกษาคือ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จาก แหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรมอาชีพ การจัดการศึกษาโดย ครอบครัว

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรก ที่สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องใน สถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย ๑ ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบโอนควรกำหนด รายวิชา/จำนวนหน่วยกิตที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ ดังนี้

๑. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษา และเอกสารอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ ความสามารถของผู้เรียน
๒. พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งภาคความรู้และ ภาคปฏิบัติ
๓. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง การเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตาม ประกาศ หรือ แนวปฏิบัติ ของกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารหลักฐานการศึกษา

เอกสารหลักฐานการศึกษา เป็นเอกสารสำคัญที่บันทึกผลการเรียน ข้อมูล และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

๑.๑ ระเบียบแสดงผลการเรียน เป็นเอกสารแสดงผลการเรียนและรับรองผลการเรียนของผู้เรียนตามรายวิชา ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา และผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องบันทึกข้อมูลและออกเอกสารนี้ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนจบการศึกษา ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

๑.๒ แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา เป็นเอกสารอนุมัติการจบหลักสูตร โดยบันทึกรายชื่อและข้อมูลของผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖)

๒. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกพัฒนาการ ผลการเรียนรู้ และข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับผู้เรียน เช่น แบบรายงานประจำตัวนักเรียน แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา ระเบียบสะสม ใบรับรองผลการเรียน และเอกสารอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการนำเอกสารไปใช้

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

๑. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

๒. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร โดยกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริงกระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้ จัดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงจะพิจารณาออกแบบ การจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๔. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

๔.๑ บทบาทของผู้สอน

- ๑) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- ๒) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ในที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- ๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- ๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- ๖) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- ๗) วิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อนำมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

๔.๒ บทบาทของผู้เรียน

- ๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- ๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- ๓) ลงมือปฏิบัติจริง สร้างสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- ๔) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- ๕) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีประสิทธิภาพจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว เพื่อนำมาประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานควรดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

๒. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

๔. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

๕. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

๖. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อ และการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ และสม่ำเสมอในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรมมีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่ายและน่าสนใจ

การบริหารจัดการหลักสูตร

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น และสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริมการใช้ และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ

ระดับท้องถิ่น ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลางที่จะเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติ ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยมีการกิจสำคัญคือ กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่น โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและการพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

สถานศึกษามีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัย และพัฒนาการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานสังกัดอื่น ๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ส่วนที่ ๕

ภาคผนวก

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียน มี ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การเตรียมการเขียน เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียนบนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียด คร่าว ๆ

๒. การยกร่างข้อเขียน เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่อง และเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. การปรับปรุงข้อเขียน เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษา สำนวนโวหาร นำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่าน นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงอีกครั้ง

๔. การบรรณาธิการ นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. การเขียนให้สมบูรณ์ นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์ วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่าง ๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง

การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบบูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาคำว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่านผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดง ความคิดเห็น ตีความ ข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะดังๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษา ที่ใช้ สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็น คุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงการงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึก รายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่น ๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่ง อ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพและเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ดีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดูละคร การดูภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ดีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาพรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่องสมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้หรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักขีไต้ แต่เดิมเขียน ปักไต้ ในปัจจุบันเขียน ปักขีไต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มลก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมายและการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูด สรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิมนี้นี้คำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการสร้างสรรคจะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่ายๆ การสร้างสรรคของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรคเป็นพื้นฐาน

ความคิดเชิงสร้างสรรคเป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรคเป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาขัดเกลาให้ไพเราะ งดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรคเป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถสื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่าง ๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่าง ๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชื่นเหินหว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งที่ดี แต่ชื่นเหินหวเป็นสิ่งที่ไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วาอนอนสบาย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. คุณค่าด้านวรรณศิลป์ ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเฟ้นถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะเข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิต และเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับการช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนแบบโครงการเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนแบบโครงการไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่านและการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถ รับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการ ที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้ อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการรอกงามมีรู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษา สื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลิตกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีตและอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรมและวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิดหรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรมทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่ การกระทำ ผลของการกระทำส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีไมตรีต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาพย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียง บอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใดอย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางที่เรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้ สื่อสารกันทั่วประเทศ และเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการ ในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่น วรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่าง ๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอด แต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และจากการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพยในแต่ละท้องถิ่นที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่าง ๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่าง ๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชน การใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

คำสั่งโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)

ที่ ๓๔ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้บริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๔ มาตรา ๒๗ ที่กำหนดให้สถานศึกษา ขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสารของหลักสูตรเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติการดำรงชีวิตและ การประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาของชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

อาศัยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหาร หลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษา” อยู่ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา แต่งตั้งโดยผู้บังคับบัญชาเหนือสถานศึกษาขึ้นไปหนึ่งระดับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียน

๑. นางสาวไยจิตร์ สารณิตย์	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวจิรัชญา ลีกลาง	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	กรรมการ
๓. นางสาวจันทรีธิดา กิตติพิงวกรกุล	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	กรรมการ
๔. นางสาวลัคนา สีส่วน	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
๕. นางสาวอริสรา ศรีงาม	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ	กรรมการ
๖. นางสาวอัญญา มาศ วงศ์วัฒนวรรณ	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา	กรรมการ
๗. นายทวีโชค ฐิตมงคล	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	กรรมการ
๘. นายคธาวัธ คงพันธุ์	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ	กรรมการ
๙. นางสาววัชรีย์ บุญนา	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	กรรมการ
๑๐. นางสาวจิรัชญา ลีกลาง	หัวหน้างานแนะแนว	กรรมการ
๑๑. นายทิวากร เลหาสิงห์	หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	กรรมการ
๑๒. นางสาวลัคนา สีส่วน	หัวหน้างานวัดและประเมินผล	กรรมการ
๑๓. นางสาวอรสา เกมกาแมน	หัวหน้านโยบายและแผน	กรรมการ
๑๔. นางสาววัชรีย์ บุญนา	หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ	กรรมการและเลขานุการ

คณะผู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๖
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คณะที่ปรึกษา

๑. นางสาวไยจิตร	สาระนิตย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงเขาย้อย
๒. นายวสันต์	คงพันธุ์	ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. นายประสิทธิ์	บางชวด	กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
๔. นางสาวจิราภรณ์	จิตรมิตร	หัวหน้างานฝ่ายบริหารทั่วไป
๕. นางปราณีตา	ลีเจียรระ	หัวหน้างานฝ่ายบุคลากร
๖. นางอัญญาภาศ	วงศ์วัฒนวรรณ	หัวหน้างานฝ่ายการเงิน
๗. นางสาวอรษา	เกมกาแมน	หัวหน้านโยบายและแผน
๘. นางสาววัชรีย์	บุญนาถ	หัวหน้างานฝ่ายวิชาการ

คณะทำงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

๑. นางสาวจิรัชญา	ลือกลาง	ประธานกรรมการ
๒. นายภูเบตร	ดำเนินผล	กรรมการ
๓. นายเกียรติศักดิ์	วันโนนทอง	กรรมการ
๔. นางมณีนรัตน์	พรหมรินทร์	กรรมการ
๕. นางสาวมณณภัทร	จันทร์เทพ	กรรมการและเลขานุการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

๑. นางสาวจันทร์ธิดา	กิตติรุ่งวรกุล	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวอรษา	เกมกาแมน	กรรมการและเลขานุการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

๑. นางสาวลัคนา	สีส่วน	ประธานกรรมการ
๒. นายอนุสรณ์	แก่นเพชร	กรรมการ
๓. นางสาวพาฝัน	ปลั่งปัญญา	กรรมการ
๔. นายภานุพงศ์	อุปฮาด	กรรมการและเลขานุการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑. นางสาวอริสรา	ศรีงาม	ประธานกรรมการ
-----------------	--------	---------------

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

๑. นางอัญญาภาศ	วงศ์วัฒนวรรณ	ประธานกรรมการ
๒. นายอนุวัฒน์	สร้อยระย้า	กรรมการและเลขานุการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

๑. นายทวีโชค	ฐิตมงคล	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวชยามล	อดุลย์พงษ์	กรรมการและเลขานุการ

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

๑. นายคชาวุธ	คงพันธุ์	ประธานกรรมการ
--------------	----------	---------------

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

๑. นางสาววัชรีย์	บุญนาถ	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวน้ำทิพย์	ปรีดาสุขถาวร	กรรมการ
๓. Mrs. Rose Fese Mokube		กรรมการ
๔. นายทิวากร	เลาหสิงห์	กรรมการและเลขานุการ

ปฐมวัย

๑. นางปราณิศา	ลีเจี้ยวระ	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวพิไลวรรณ	สว่างจิต	กรรมการ
๓. นางสาวศิริวรรณ	เอี่ยมมิ	กรรมการ
๔. นางสาวจิราภรณ์	จิตรมิตร	กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์) มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. วางแผนการดำเนินงานวิชาการ กำหนดสาระรายละเอียดของหลักสูตรสถานศึกษาและแนวทางการจัดสัดส่วน สาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สภาพ เศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่น
๒. จัดทำคู่มือคู่มือบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของสถานศึกษา นิเทศ กำกับติดตามให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการ พัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการแนะแนวให้สอดคล้องและเป็นตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศใช้ให้เป็นปัจจุบัน
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้การวัดและ ประเมินผลและการแนะแนว ให้เป็นไปตามจุดหมายและแนวทางการดำเนินการของหลักสูตร
๔. ประสานความร่วมมือจากบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ และชุมชน เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ
๕. ประชาสัมพันธ์หลักสูตรและการใช้หลักสูตรแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้เกี่ยวข้องและนำข้อมูลป้อนกลับ จากฝ่ายต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
๗. ติดตามผลการเรียนของนักเรียนรายบุคคล ระดับชั้นเรียน ระดับช่วงชั้นระดับกลุ่มวิชาในแต่ละปีการศึกษาเพื่อ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา
๘. ตรวจสอบ ทบทวน ประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูและการบริหารหลักสูตรระดับ สถานศึกษา ในรอบปีที่ผ่านมา แล้วใช้ผลการประเมินเพื่อวางแผนพัฒนาการปฏิบัติงานของครูและการบริหาร หลักสูตรปี การศึกษาถัดไป

๙. รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาโดยเน้นผลการพัฒนา คุณภาพนักเรียนต่อ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับเหนือ สถานศึกษา สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ มีการประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ ๒ ครั้ง และปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๔๔ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสัมฤทธิ์ผล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นางสาวไยจิตร สาระนิตย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์)